

HOERA, WIJ ERVEN !

een blijspel

van **LODE POOLS**

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

GINETTE GODERIS, een notaris	(50 jaar)
SAAR DEZWARTE, een erfgename	(40 jaar)
TESSA CALLEBAUT, een erfgename	(40 jaar)
KRISTOF DE VEL, de man van Tessa	(40 jaar)
BRAM SCHOUPPE, een erfgenaam	(40 jaar)
HILDE VERSLUYS, de vrouw van Bram	(40 jaar)
MELISSA VERTESEN, een huishoudster	(60 jaar)
PLASMAN, een verhuizer	
VINCK, een verhuizer	

DECOR:

Een nogal rijkelijke leefkamer in een villa.

De meubelen lijken nogal antiek.

EERSTE TAFEREEL

(Melissa, de werkster, komt uit de hal. Zij wordt gevolgd door de notaris, Saar, Tessa, Kristof, Bram en Hilde.)

MELISSA- (Lichtjes geamuseerd en ietwat aanstellerig) Hier is het te doen! 't Is toch gemakkelijk, als je iemand hebt, die hier de weg weet.

NOTARIS- Neem plaats, allemaal.

MELISSA- (Geamuseerd) Jullie moeten niet ongerust zijn voor jullie rokje of jullie witte broek. Gisteren heb ik hier nog eens flink gepoetst. (Minimaliseert meteen) De meubelen wat afgestoft ten minste. De spinnen hadden hier goed huisgehouden. En er zaten monsters tussen! (Melissa toont een ganse vinger) Zo'n exemplaren! (Doet er meteen de helft af) Zo ten minste. Ja, in zo'n oud, donker landhuis!

(De anderen nemen voorzichtig plaats rond de notaris. Ook Melissa probeert zich in het gezelschap te mengen.)

NOTARIS- (Tot Melissa) Terwijl wij hier vergaderen, hou jij je elders wel wat bezig.

MELISSA- (Vriendelijk) Ik stoort jullie niet, ik weet wel mijn mond te houden.

NOTARIS- Jij behoort niet tot de familie.

MELISSA- (Geamuseerd) Helaas! Anders zouden jullie het meteen aan mijn gang hebben gemerkt!... Ik kan jullie misschien een kopje koffie zetten?

NOTARIS- Hiervoor zijn wij niet gekomen.

MELISSA- Maar het is graag meegenomen. De dames, of de heren?

(Niemand durft te antwoorden.)

NOTARIS- (Tot Melissa) Misschien kan jij elders de spinnen wat gaan verdrijven?

MELISSA- (Ontgoocheld) Als jullie mij nodig hebben, jullie weten mij zitten.

(Met tegenzin druipt Melissa af richting keuken.)

NOTARIS- Eindelijk onder ons!

(De notaris raadpleegt een document.)

NOTARIS- Wij gaan even kennismaken. (Leest) Saar Dezwarte?

SAAR- (Steekt de hand op) Tegenwoordig.

NOTARIS- Mag ik even je identiteitskaart?

(Saar overhandigt de notaris haar identiteitskaart. De notaris controleert die even.)

NOTARIS- Jij bent de enige dochter van Geert Dezwarte en Lieve Synaeve?

SAAR- Dit klopt.

NOTARIS- Ook geen broers?

SAAR- Ik ben een enig kind.

BRAM- (Geamuseerd) Zo zie jij er inderdaad uit.

(Zijn humor wordt door de dames maar erg matig geapprecieerd.)

NOTARIS- Je grootouders waren Yves Synaeve en Ségolène Lankrock?

SAAR- Ook dit klopt.

(De notaris bezorgt Saar haar identiteitskaart terug. Zij raadpleegt een document.)

NOTARIS- (Leest) Tessa Callewaert?

TESSA- (Steekt de hand op) Dat ben ik.

NOTARIS- Ook enig kind?

TESSA- Ja.

(Meteen overhandigt Tessa haar identiteitskaart aan de notaris.)

NOTARIS- Jij bent gehuwd met Kristof De Vel?

KRISTOF- (Lichtjes ironisch) Helaas.

NOTARIS- Met een huwelijkscontract?

TESSA- (Lichtjes ironisch) Helaas! Zeker op dit ogenblik.

(Glimlachend overhandigt Kristof de notaris zijn identiteitskaart.)

NOTARIS- (Tot Tessa) Jij bent de dochter van Brecht Callewaert en Ingrid Kreemers?

TESSA- Ja.

NOTARIS- En de kleindochter van Dominique Callewaert en Clairette Lankrock?

TESSA- Ja.

KRISTOF- (Lichtjes geamuseerd) Over mijn familie hoef jij niets te weten?

NOTARIS- (Lichtjes ironisch) Voorlopig ben jij hier van weinig tel.

(Tessa en Kristof krijgen hun identiteitskaart terug.
Weer raadpleegt de notaris een document.)

NOTAIS- (Leest) Bram Schouppe?

BRAM- (Steekt de hand op) Tegenwoordig.

(Meteen overhandigt hij de notaris zijn identiteits-
kaart.)

NOTARIS- Getrouwd...

BRAM- (Onderbreekt komisch) Heel gelukkig getrouwd!

NOTARIS- ... met Hilde Versluys?

(Ook Hilde overhandigt haar haar identiteitskaart.)

NOTARIS- (Tot Bram) Jij bent de zoon van Gerrit Schouppe en I-
sabel Callewaert?

BRAM- Altijd geweest.

NOTARIS- En een kleinzoon van Dominique Callewaert en Clairette Lankrock?

BRAM- Klopt.

NOTARIS- (Nu wat plagerig) Ook een enig kind?

BRAM- (Lichtjes geamuseerd) Zie jij dit niet?

NOTARIS- Gehuwd met Hilde Versluys?

BRAM- Al Jaren!

NOTARIS- Ook met een huwelijkscontract?

BRAM- Ja.

(Hilde overhandigt haar identiteitskaart.)

NOTARIS- (Wat plagerig) Zo'n huwelijkscontract noemen wij "het
contract van de grote liefde".

BRAM- Waarom?

- NOTARIS- (Geamuseerd) Jullie delen alles met elkaar: lief en leed, en geld en goed.
- BRAM- (Geamuseerd) Veel geld en goed valt er thuis niet te verdelen, hè Hilde.
- HILDE- (Droogweg) Veel lief ook niet, hè Bram.
- (De notaris geeft Bram en Hilde hun identiteitskaarten terug.)
- NOTARIS- Dan is iedereen er. (Plots tot Saar) Jij bent toch niet gehuwd?
- SAAR- Nooit geweest.
- NOTARIS- Of samenwonend?
- SAAR- Ook niet.
- BRAM- (Geamuseerd) Jij mist niets.
- HILDE- (Doodernstig, terwijl zij Bram ietwat scheef beziet) Dit klopt.
- NOTARIS- Jullie vermoeden wel, dat er een ernstige reden bestaat, waarom ik jullie hier nu samenroep?
- TESSA- (Glimlachend) Inderdaad.
- KRISTOF- (Ietwat komisch) Al hebben wij geen flauw idee, wat dit wel zou kunnen zijn.
- TESSA- Bram en ik zijn broer en zus. Maar de erfenis van onze ouders is vier jaar geleden al verdeeld.
- KRISTOF- (Op Saar duidend) En dan is er deze keer nog een derde persoon.
- BRAM- Een nicht van ons.
- SAAR- Ook de erfenis van "mijn" ouders is allang verdeeld.
- BRAM- (Geamuseerd) Vermits jij enig kind bent, was dit waarschijnlijk niet zo moeilijk? (Plagerig) Veel ruzie is er niet gemaakt?
- NOTARIS- Het gaat om de erfenis van jullie grootoom Ignace Lankrock.
- SAAR- (Ongelovig) Grootoom?
- TESSA- Ignace? Nooit van gehoord.
- NOTARIS- Jullie overgrootvader Julianus Lankrock had drie kinderen. Segolène...

SAAR- (Meteen invallend) Mijn grootmoeder!

NOTARIS- ... Clairette,...

TESSA- (Meteen tot Bram) Onze grootmoeder!

NOTARIS- ... en Ignace.

SAAR- (Vol overtuiging) Mijn grootmoeder had enkel een zus!

TESSA- (Lichtjes ironisch) Zij waren maar met zijn tweeën, en nog kwamen zij nooit overeen.

NOTARIS- (Houdt vol) Er was ook nog een broer.

SAAR- Jij vergist je.

NOTARIS- Ik heb dit grondig nagetrokken in het geboorteregister van de gemeente.

SAAR- En mijn moeder zou hier nooit iets over hebben gerept?

TESSA- En de onze niet?

BRAM- (Alsof hij het meent) Als er van hem te erven valt, gaan jullie het bestaan van die grootoom toch niet in twijfel trekken?

NOTARIS- Ignace Lankrock is op zijn zestienste met de noorderzon verdwenen. Jaren lang waren ze hier zijn spoor bijster, tot hij plots opdook in Australië. Naar het schijnt, moet hij daar fantastische zaken hebben gedaan. In ieder geval dook hij hier op zijn vijfenzeventigste plots weer op... schatrijk!

BRAM- (Niet ontevreden) En hij is nu gestorven?

NOTARIS- Op zijn negentigste.

KRISTOF- (Lichtjes komisch) De Heer hebbe zijne ziel!

SAAR- Had hij geen kinderen?

NOTARIS- Naar wij weten, is hij nooit getrouwd.

KRISTOF- (Lichtjes ironisch) Dit wil niets zeggen!

NOTARIS- In ieder geval had hij geen nakomelingen.

SAAR- (Ongelovig) Als mijn grootmoeder een broer had, zou mijn moeder mij dit toch hebben verteld.

TESSA- En de mijne! Heel onze buurt noemde haar de tettertrien.

BRAM- (Alsof hij het meent) Jullie gaan die erfenis toch niet laten schieten?

KRISTOF- Als de dames ze niet willen, verdelen wij ze wel onder ons beiden, hè Bram.

BRAM- Desnoods aanvaard ik ze zelfs alleen.

NOTARIS- Het opsporen van de erfgenamen heeft mij heel wat moeite gekost. De beide zussen van Ignace zijn overleden, plus hun kinderen. Ik ben dus terechtgekomen bij de kleinkinderen van die zussen.

BRAM- (Geamuseerd tot de notaris) Bedankt voor al die moeite!

KRISTOF- Zodra wij hebben geërfd, gaan wij je eens trakteren.

NOTARIS- (Lichtjes ironisch) Dit heb ik al vaker gehoord. Maar zodra ze de erfenis binnen hebben...

KRISTOF- (Plagerig) Als notaris hou jij toch wel iets over aan deze erfenis?

NOTARIS- Iets.

KRISTOF- (Plagerig) De dikke helft?

HILDE- De familie Lankrock heeft nooit erg aan elkaar gehangen.

SAAR- Dit klopt. Mijn grootmoeder is door haar vader zo goed als aan de deur gezet, omdat zij trouwde met de man van haar hart, een klusjesman. Voor haar vader was die te min. Mijn grootmoeder heeft haar familie nooit meer gezien.

HILDE- En vermits Ignace al op zijn zestiende verdween...

NOTARIS- Jullie zijn de ervende generatie. (Lichtjes geamuseerd) Jullie hebben alle redenen, om die familiebanden weer wat nauwer aan te halen.

BRAM- Dit gaan wij zeker doen... (geamuseerd) alleszins de eerstvolgende weken.

(Melissa verschijnt met een dienblad met hierop een zestal lege kopjes.)

MELISSA- (Enthousiast) Ik ben toch maar koffie aan het zetten.

NOTARIS- (Wat opgewonden) Heb ik jou dit gevraagd?

MELISSA- Neen, mevrouw. Maar soms probeer ik de mensen eens te verrassen. Deze mensen komen van ver. Wellicht kunnen zij een opwarmertje best gebruiken.

NOTARIS- Als deze bijeenkomst achter de rug is, hebben wij hiervoor nog alle tijd.

MELISSA- Dan zijn zij allemaal multimiljonair. Drinken zij dan nog wel koffie? (Plots) Ik moet dringend naar de keu-

ken, mijn koffie staat te broebelen!

NOTARIS- Zorg maar, dat jij zelf niet te veel broebelt!

MELISSA- (Geamuseerd) Ik kook niet gemakkelijk over, mevrouw.
(Stiekem wat op de notaris duidend) Dit laat ik over
aan anderen.

BRAM- (Terloops tot de notaris) Er is toch een testament?

NOTARIS- Wij hebben alles afgezocht, maar wij hebben er geen ge-
vonden.

MELISSA- Om aan zoiets te denken, had mijnheer Ignace geen tijd.

NOTARIS- (Opgewonden) Waarmee bemoei jij je?

MELISSA- Mijnheer Ignace zat altijd vol leven... (geamuseerd)
toen hij nog leefde. Hij had andere katjes te geselen.

SAAR- (Benieuwd) Hoe bedoel jij?

(Vrolijk neuriënd haast Melissa zich met haar dienblad
naar de keuken. Zij laat de deur op een kier. De notaris
gaan ze meteen dichttrekken.)

BRAM- Hoe weten wij nu, wat er te erven valt?

NOTARIS- Toen de afhandeling van de erfenis van mijnheer Ignace
Lankrock mij werd toegewezen, heb ik hier natuurlijk een
inventaris opgemaakt.

BRAM- In je eentje?

NOTARIS- Samen met mijn personeel.

BRAM- Zonder de erfgenamen?

NOTARIS- (Wat op de tenen getrapt) Vertrouw jij mij niet?

BRAM- Met ons erbij, was iets voorzichtiger.

NOTARIS- (Op Melissa duidend) Die van hiernaast wou ook meeko-
men, maar ik heb haar wandelen gestuurd.

HILDE- Woonde Ignace Lankrock hier?

NOTARIS- Ja.

HILDE- Alleen?

NOTARIS- Ja. (Op Melissa duidend) De enige die hier over de
vloer kwam, was madam Bemoeial hier. Zij onderhield het
huis en zorgde voor het eten.

SAAR- Dan heeft zij grootnonkel goed gekend?

NOTARIS- Eigenlijk wel.

SAAR- Dan kan zij ons over hem de nodige informatie verstrekken?

NOTARIS- Ik betwijfel, of zij hiervoor de geschikte persoon is.

KRISTOF- Hoe groot is dit domein?

NOTARIS- Om en bij de zes hectare.

BRAM- (Opgetogen) Dit kan al tellen!

KRISTOF- (Lichtjes ironisch) Vooral als je het gras moet maaien.

TESSA- Hoe belandde Ignace hier? Hij was toch een Vlaming.

NOTARIS- Dit weet ik niet.

(Melissa komt meteen te voorschijn met de koffie, de melk en de suiker.)

MELISSA- Toen mijnheer Ignace terug kwam naar België, wou hij niets meer te maken hebben met zijn familie van vroeger. Daarom zocht hij hier de rust op.

NOTARIS- Heb jij aan de deur staan luisteren?

MELISSA- (Onschuldig) Bijlange niet! (Lichtjes geamuseerd) Dit zijn hier heel oude deuren. Erg vast sluiten die niet meer.

HILDE- Hoe is grootnonkel bij jou terechtgekomen?

MELISSA- (Ietwat plechtig) Mijnheer Ignace was op zoek naar een "bekwaam" en "deftig" dienstmeisje. Ik ben wel getrouwd met een Waal, maar van afkomst ben ik een Vlaamse. (Geamuseerd) Mijnheer Ignace viel meteen op mij.

NOTARIS- (Wat opgewonden) Zet dat dienblad maar neer! Inschenken doen wij zelf wel.

MELISSA- (Lichtjes geraakt) Maar goed, dat mijnheer Ignace je niet meer kan horen. Hij keerde zich meteen om in zijn graf!

(Melissa schenkt de koffie in.)

MELISSA- 't Is kwaliteit! "Aroma" van Douwe Egberts! DE koekjes heb ik er maar niet meer bij gedaan. Dat pakje was al een tijdje open. Ze zijn hard geworden, ik kreeg ze zelfs niet meer doorgebroken.

BRAM- Wat behoort er nog zoal tot de erfenis?

NOTARIS- Blijkbaar was Ignace Lankrock een kunstliefhebber. Hier beneden en ook boven hangt er een schat aan schilderijen.

MELISSA- (Alsof zij het meent) Hij had goed kopen! Hij moest ze zelf niet afstoffen!

NOTARIS- Om de waarden ervan te bepalen, heb ik een beroep gedaan op een expert.

TESSA- Hij heeft ze toch niet te hoog geschat?

KRISTOF- (Lichtjes geamuseerd) Onze Tessa betaalt niet graag erfenisrechten.

NOTARIS- (Lichtjes plagerig) Jullie kunnen deze erfenis nog altijd weigeren. Als ik ze aan niemand kwijt raak, kan ik ze nog altijd zelf accepteren.

KRISTOF- (Geamuseerd) Ik overtuig onze Tessa wel, dat zij die erfenisrechten betaalt.

NOTARIS- Ook voor het schatten van de wijnen, heb ik er een expert bijgehaald.

BRAM- Mijn vader was een wijnhandelaar. Maar ja, hij is al jaren dood.

KRISTOF- Lig er nogal wat wijn in de kelder?

MELISSA- (Geamuseerd) Genoeg om voor alle Walem tegelijk een groot volksfeest te organiseren.

(Een erg boze blik van de notaris naar Melissa.)

BRAM- (Voorzichtig) En, éh,... geld of waardepapieren?

(De notaris zwijgt, maar kijkt erg dreigend naar Melissa.)

MELISSA- (Lichtjes komisch) Ik ben al de deur uit!

(De notaris kijkt Melissa buiten.)

MELISSA- Bij de keukendeur, lichtjes komisch) Kom mij seffens niet vragen, waar het geld ligt.

(Meteen verdwijnt Melissa in de keuken.)

NOTARIS- Mijn diensten hebben alle banken hier in de omtrek gecontacteerd. Maar geld of waardepapieren zijn er nergens gevonden.

KRISTOF- (Geamuseerd) Wij nemen deze erfenis ook zo wel aan.

HILDE- Mogen wij hier vanaf nu geregeld op bezoek komen?

NOTARIS- Jullie zijn nu de eigenaars. Zelf geef ik mijn sleutel nog niet af, voor alles voorgoed uit de voeten is. Maar madam Bemoeial woont hier vlak in de buurt. Zij komt

jullie met alle plezier naar binnen laten. Ik raad jullie aan, zoveel mogelijk met zijn vijven samen te komen.

HILDE- Om geen ruzie te krijgen?

NOTARIS- Jullie zouden niet de eersten zijn.

SAAR- Wij gaan onze koffie niet laten koud worden!

TWEEDE TAFEREEL

(Saar komt als eerste uit de kelder. Zij plukt meteen spinnenwebben van haar kleren. Dan volgen Tessa en Kristof. Deze laatste heeft een notitieblok en schrijfgerei. Als laatsten volgen Hilde en Bram. Bram heeft een erg bestofte fles wijn in de hand.)

SAAR- Daar hadden ze ook wel eens wat mogen poetsen.

TESSA- Er af en toe eens met een ragebol doorgaan, was al genoeg geweest.

KRISTOF- Die arme spinnetjes hebben het al zo moeilijk. Leven van een vliegje of een muggetje. En dan wil jij ze dit nog afnemen.

BRAM- Als je een spin haar web afpakt, bouwt zij meteen een nieuw.

TESSA- (Lichtjes geamuseerd) Natuurlijk! Waarmee moet dat arme beestje zich anders de hele dag bezighouden?

BRAM- Spinnen zijn lijk mensen die erven. Zij proberen mekaar vliegen af te snoepen.

HILDE- (Tot Bram) Hoe zie jij eruit?

BRAM- Scheelt er wat?

HILDE- Jij zit helemaal onder het stof! (Plots) Hou die vuile fles toch niet tegen je vest! Waarvoor moest jij die per se meebrengen? Deden de anderen dit ook?

BRAM- (Lichtjes geamuseerd) Het is niet mijn schuld, dat zij allemaal stommeriken zijn. Na zo'n vermoeiende rondgang op ons nieuw "domein", komt zo'n voltreffer van een Pommerol erg goed van pas. Niet waar, Kristof?

TESSA- Kristof mag niet drinken, hij moet nog rijden.

KRISTOF- Straks pas.

TESSA- Ook straks wil ik niet verongelukken!

KRISTOF- Als ik wat gedronken heb, rijd ik het best. (Geamuseerd) Dan ben ik al thuis, voor ik het besef.

TESSA- Als jij één glas binnen hebt, ben jij verloren. Dan weet jij van geen ophouden.

BRAM- (Geamuseerd) Maar goed! Anders moest ik deze fles waarschijnlijk in mijn eentje leegdrinken.

- KRISTOF- Hoe lang is het geleden, dat ik nog eens alcohol heb gedronken?
- TESSA- Van gisteravond! Het slagveld dat jij toen hebt achtergelaten in je bureau, is nog niet opgeruimd.
- KRISTOF- Als je een wagen van om en bij de 50.000 euro verkoopt, kan je die koper toch niet laten vertrekken zonder een traktatietje.
- BRAM- (Geamuseerd) Hij had zich misschien verslikt, toen hij de prijs hoorde?
- TESSA- Jij stuurt hem ook niet naar huis met een stuk in zijn voeten.
- KRISTOF- Deed ik dat?
- TESSA- Waarom denk jij anders, dat zijn vrouw het stuur overnam?
- KRISTOF- (Geamuseerd) Omdat hij - lijk ieder getrouwd man - thuis niet veel te zeggen heeft.
- TESSA- Jij hebt te klagen!
- SAAR- Hebben wij nu het hele domein bezocht?
- KRISTOF- Mijn notitieblok begint er in ieder geval mooi uit te zien.
- TESSA- (Op zijn kleren duidend) Inderdaad, mooier dan jij!
- HILDE- (Tot Bram) Zet die vuile fles toch neer!
- BRAM- Zo geraakt ze niet open!
- HILDE- Moet die open?
- (Meteen begint Hilde te hoesten.)
- BRAM- Daar sta jij nu met een droge keel!
- HILDE- (Wat lastig) Dat is van al dat stof! Waarom moesten wij in al die vuiligheid rondlopen?
- KRISTOF- Waar vinden wij wijnglazen?
- HILDE- (Wat koppig) Ik drink nu geen wijn!
- SAAR- Waar is Melissa gebleven? Daarstraks liep zij ons hier voortdurend voor de voeten.
- TESSA- Zij laat ons hier nu niet alleen, hiervoor is zij veel te nieuwsgierig.
- SAAR- Ik ga even zien in de keuken.

(Meteen verdwijnt Saar.)

BRAM- (Lichtjes geamuseerd) Heeft Melissa geen soupertje voorzien voor haar nieuwe bazen?

KRISTOF- (Geamuseerd) Een barbecue!

TESSA- (Lichtjes ironisch) Everzwijn aan het spit!

BRAM- (Geamuseerd) Waarom niet? Wij zitten hier volop in de Ardennen.

KRISTOF- Voor everzwijnen moet je tegenwoordig niet meer in de Ardennen zijn. Die lopen je nu overal voor de wielen.
(Geamuseerd) Dit is goed voor mijn commerce.

BRAM- Jij hebt die beesten toch niet met opzet uitgezet bij jou in de buurt?

(Melissa verschijnt, gevolgd door Saar.)

MELISSA- Ik was in de keuken in de zetel in slaap gevallen.

HILDE- Heeft het personeel tegenwoordig een zetel in de keuken?

MELISSA- Die staat daar nog van in de tijd van mijnheer Ignace.

KRISTOF- (Geamuseerd) Jij mocht daar af en toe op zijn knie komen zitten?

MELISSA- Mijnheer Ignace kon moeilijk tegen het geluid van stofzuigers en mixers en zo. "Hou daar in godsnaam mee op!" riep hij dan. "Doe iets anders!"

SAAR- En dan ging jij in de zetel liggen?

MELISSA- (Geamuseerd) Dit maakte veel minder lawaai.

BRAM- (Lichtjes geamuseerd) Als jij niet snurkte!

MELISSA- Snurken doe ik alleen, als mijn man erbij is. Anders beleeft ik hieraan toch geen plezier.

HILDE- (Tot Melissa) Heb jij een doek, om die fles wat af te stoffen?

BRAM- Een goede fles wijn herken je aan het stof.

HILDE- Dan ben jij op dit ogenblik een "heel" goede fles wijn!

BRAM- (Tot Melissa) Breng ons wat wijnglazen.

HILDE- Voor mij niet! Ik drink liever koffie.

TESSA- Ik ook.

SAAR- En ik.

MELISSA- (Plagerig tot de mannen) Zet ik dan niet beter voor iedereen koffie?

BRAM- (Protesterend) Hela!

SAAR- (Tot Melissa) Terwijl jij koffie zet, zorg ik hier voor een paar wijnglazen.

MELISSA- Vergeet niet, eerst het stof er wat uit te blazen.
(Tot Saar) Ik ga met je mee.

(Bij de keukendeur draait Melissa zich nog even om naar de anderen.)

MELISSA- Ik mocht hier niet mee rondgaan met jullie. Als jullie verloren waren gelopen, was ik jullie niet komen zoeken. Ik had zelfs de politie niet verwittigd.

(Melissa en Saar verdwijnen in de keuken.)

BRAM- Het verdelen van onze erfenis wordt een hele karwei. Hadden wij er toch niet beter een makelaar bijgehaald?

KRISTOF- Ben jij op je kop gevallen? Weet jij wel, hoeveel zo iemand vraagt? Jij wil toch niet, dat ik al deze notities voor niets heb genomen?

HILDE- Ken jij al die prijzen van vastgoed, kunstwerken en zo?

KRISTOF- Veel kan worden verdeeld zonder die kennis.

BRAM- Jij probeert toch niet, ons op stopen te trekken?

KRISTOF- Absoluut niet! Neem nu die wijn. Wij kunnen toch iedereen evenveel flessen geven.

BRAM- Jij de dure châteauneuf-du-Pape, en wij de flutbordeaux?

KRISTOF- Iedereen evenveel van elke soort... Hetzelfde met de schilderijen.

BRAM- Jij de dure, wij de miskleumen?

TESSA- Ik heb hier maar weinig miskleumen zien hangen.

HILDE- (Voorzichtig) Mogen wij eerst kiezen?

KRISTOF- Wij kiezen om de beurt.

TESSA- 21 is deelbaar door 3.

KRISTOF- Ik zou wel graag als eerste kiezen.

HILDE- Daar heb je het al!

KRISTOF- Dit heeft niets te maken met de waarde van het schilderij. Ik had graag die naakte jongeman van... Agneessens

voor op onze slaapkamer boven ons bed. (Plagerig) Misschien inspireert dit onze Tessa voortaan een beetje.

TESSA- (Nogal geprikkeld) Die van ons beiden best wat inspiratie kan gebruiken, is iemand anders! Wat die tegenwoordig nog presteert in bed, is niet om over naar huis te schrijven.

BRAM- (Geamuseerd) Is het zo erg?

KRISTOF- (Komisch) Ander onderwerp!

(Saar keert terug met enkele wijnglazen.)

KRISTOF- (Ietwat plagerig tot Saar) Wij waren volop bezig met de verdeling van de erfenis.

SAAR- Achter mijn rug?

TESSA- (Lichtjes plagerig) De beste manier, om jou in doekjes te doen.

SAAR- (Alsof zij het meent) Van je familie moet je het hebben!

TESSA- Familie? In geen eeuwigheid hadden wij mekaar nog gezien.

HILDE- (Geamuseerd) De beste manier, om geen ruzie te krijgen.

BRAM- "De" vraag hier nu luidt: "Voor wie is dit landgoed?"

SAAR- Is iemand van jullie kandidaat koper?

KRISTOF- Ik niet. Ik zit hier veel te ver van mijn autozaak.

SAAR- Jij bent ook geen erfgenaam.

KRISTOF- (Lichtjes geamuseerd) Toch een halve.

SAAR- (Lichtjes ironisch) Zo zie jij er inderdaad uit.

BRAM- Ook ik zit hier veel te ver van mijn optiek.

HILDE- Wat zouden wij aanvangen met zo'n onpraktisch huis?

BRAM- Je zit hier helemaal op je gemak... in de volle natuur.

HILDE- Volledig afgesloten van de buitenwereld. Onze dochter en zoon zouden ons wat anders vertellen.

BRAM- Onze Marie houdt toch van zonnebaden. Hier kan zij dit ongestoord naar hartenlust.

HILDE- Zij is 15. Haar hart lust wel wat anders dan zon!

BRAM- Ik zou niet willen, dat zij hier op een Waal botst.

MELISSA (Melissa verschijnt met de koffie.)

MELISSA- (Geamuseerd) Ik ben op een Waal gebotst!

SAAR- En?

MELISSA- Dit valt best mee. Iedere keer als hij iets vraagt wat mij niet aanstaat, krijgt hij als antwoord: "Pas compris."

TESSA- (Tot Melissa) Ken jij iemand, die dit landgoed zou willen kopen?

MELISSA- (Ernstig) Ik! (Geamuseerd) Voor een appel en een ei.

TESSA- Laat maar.

MELISSA- Meer hebben wij niet. Onze Ortaire - da's mijn man - was boswachter. Maar op een dag is hij een everzwijn tegegekomen. Sedertdien staat hij op de ziekenkas. (Verduidelijkt) Onze Ortaire, niet het everzwijn.

SAAR- Mij hebben ze altijd verteld, dat een everzwijn geen mensen aanvalt.

MELISSA- Normaal niet. Maar als je er op schiet, en jij raakt het maar half... (Tot Saar) Jij hebt je werk ook maar half gedaan. Die kurkentrekker en dat doek liggen nog op de keukentafel.

(Terwijl Melissa de koffie inschenkt, verdwijnt Saar vlug in de keuken.)

KRISTOF- Is er sedert de dood van grootnonkel Ignace nog niemand naar dit landhuis komen kijken?

MELISSA- Jij bedoelt als koper? Niet bij mijn weten. Dat zal ook niet rap gebeuren.

KRISTOF- De Walen hebben hiervoor geen geld?

MELISSA- Zij zijn bang van de klopgeest.

TESSA- Klopgeest?

MELISSA- Die dwaalt hier iedere nacht rond in huis tussen middernacht en 1 uur.

BRAM- (Geamuseerd) De geest van grootnonkel Ignace!

MELISSA- Neen, neen. Die dwaalt hier al rond van voor de komst van mijnheer Ignace. Heel La Roche-en-Ardenne en omgeving is hiervan op de hoogte.

BRAM- (Geamuseerd) Walen geloven nog in spoken!

MELISSA- Omdat zij ze met eigen oren hebben gehoord!

(Saar komt terug met een kurkentrekker en een doek. Zij maakt de fles proper, en probeert ze te openen.)

HILDE- Wie zou er hier komen spoken?

MELISSA- Een vroegere eigenaar van dit landgoed. De heer vóór mijnheer Ignace.

KRISTOF- (Geamuseerd) Hij was een spook?

MELISSA- Een baron. Hij woonde hier met zijn vrouw. In 1914 brak de Grote Oorlog uit. Een overtuigd vaderlander was de baron niet. Maar op aanraden van zijn burgemeester trok hij toch naar het front. Als officier bij de Ardense jagers. Vier jaar lang heeft hij aan het front gezeten.

BRAM- (Geamuseerd) "Achter" het front,... (verduidelijkt) hij was officier.

MELISSA- "Aan" het front! Hij heeft de oorlog overleefd. Hij keerde wel terug naar huis met een houten been. Toen hij de voordeur opende, zong hij de Brabançonne. Omdat hij zijn vrouw niet meteen aantrof, doorzocht hij het hele landhuis. Toen hij boven de slaapkamerdeur opende, stokte ineens de Brabançonne. Hij vond daar zijn vrouw... in bed... met dezelfde burgemeester, die hem naar het front had gestuurd.

KRISTOF- (Geamuseerd) Die twee waren daar het einde van de oorlog aan het vieren!

MELISSA- De baron had nog twee kogels bewaard, als souvenir aan de Grote Oorlog. Hij heeft ze meteen gebruikt, één voor zijn vrouw en één voor de burgemeester.

BRAM- (Geamuseerd) Trof hij raak?

MELISSA- Hij was een betere schutter dan onze Ortaire. Hij werd meteen aangehouden, en ter dood veroordeeld voor dubbele moord.

TESSA- Er waren toch verzachtende omstandigheden.

MELISSA- Maar ook bezwarende! Die burgemeester was bij de weerstand.

BRAM- De baron kreeg de dood met de kogel?

MELISSA- Precies! Sedertdien komt zijn geest hier iedere nacht kloppen op de deur van die slaapkamer.

KRISTOF- (Geamuseerd) Als jullie dit niet geloven, maak ik jullie wat anders wijs.

MELISSA- (Vol overtuiging) Mijnheer Ignace heeft het meermaals met zijn eigen oren gehoord. Het heeft geduurd, tot mijnheer Ignace die slaapkamerdeur heeft laten verwijde-

ren.

SAAR- Zie je nu, dat jij ons iets probeert wijs te maken? Hierboven ontbreekt er geen enkele slaapkamerdeur!

MELISSA- Omdat er 's nachts niet meer werd geklopt, heeft mijnheer Ignace vele jaren later die deur laten terughangen. 's Anderendaags vonden ze hem dood in bed. Hartstilstand! Ongetwijfeld heeft hij zich doodgeschrokken, toen die geest opnieuw kwam kloppen.

SAAR- (Tot Melissa) Heb jij die geest ooit gehoord?

MELISSA- Ik heb hier nooit overnacht.

SAAR- (Ietwat ongelovig) Nooit?

MELISSA- (Fier) In mijn beginjaren hier heeft mijnheer Ignace mij wel meermaals uitgenodigd. (Geamuseerd) Ik was toen bijna 20 jaar jonger, en "nog" knapper dan nu.

TESSA- Maar jij bent er nooit op ingegaan?

MELISSA- Ah neen! Mijn man heeft ook een geweer!

KRISTOF- (Geamuseerd) En twee klopgeesten in één huis, dit zou wat veel zijn geweest.

MELISSA- Wacht maar, tot jullie hem zelf horen. Dan lachen jullie niet meer.

(Bram heft het glas.)

BRAM- Gezondheid! Op onze klopgeest!

KRISTOF- En op grootnonkel Ignace!

BRAM- (Genietend) Zo smaakt een Pomerol Château La Pointe?

MELISSA- (Van haar koffie nippend) En zo een "Aroma" van Douwe Egberts.

KRISTOF- (Geamuseerd) Geef mij toch maar de Pomerol.

SAAR- Is er intussen iemand van jullie kandidaat voor het landhuis?

KRISTOF- (Wat plagerig) Wij hadden gehoopt op jou.

BRAM- (Wat plagerig) Met zo'n kast van een huis geraak jij gemakkelijk weer aan een lief.

SAAR- (Wat geraakt) Om hier aan te geraken, heb ik geen huis nodig. En ook geen "goede" raad van jou.

HILDE- Zouden wij dit huis niet best openbaar te koop aanbieden?

- TESSA- Als niemand van ons het wil, kunnen wij bijna niet anders.
- HILDE- Wie gaat het leegmaken?
- MELISSA- Een gemeubeld huis verkoop gemakkelijker, naar het schijnt.
- BRAM- Die schilderijen verkopen wij zeker apart. Misschien zijn ze samen wel zoveel waard als dit landhuis.
- TESSA- Niet overdrijven!
- BRAM- Als jij mij die 21 schilderijen laat, krijg jij het huis.
- SAAR- En ik dan?
- BRAM- (Plagerig) Jij krijgt de meubelen.
- SAAR- Oude rommel, waar je bijna doorzakt!
- BRAM- Je kunt er toch voorzichtig mij omspringen. (Plagerig) Als single haal jij hierin toch geen zware manoeuvres uit.
- SAAR- (Wat geraakt) Ha, ha!
- TESSA- Occasiemeubelen geraak je nog moeilijk kwijt. Zelfs de kringwinkels zijn erg kieskeurig geworden.
- MELISSA- Wij zitten hier in Wallonië. Wij Walen zijn niet zo kapitaalkrachtig als jullie, wij zoeken nog naar goede occasies.
- SAAR- Dus gaan die meubelen nog weinig of niets opbrengen.
- BRAM- (Plagerig) De antiek krijg je erbij.
- SAAR- Nog iets, wat je zelfs aan de straat niet meer kwijtraakt!
- KRISTOF- (Lichtjes ironisch) Loont het eigenlijk nog wel de moeite, de erfenis te aanvaarden?
- TESSA- (Lichtjes geamuseerd) Wij gaan grootnonkel toch niet affronteren?
- MELISSA- Als niemand van jullie ze wil, offeren onze Ortaire en ik ons wel op.
- KRISTOF- Jullie zijn niet eens in staat, de erfenisrechten te betalen.
- MELISSA- (Geamuseerd) Misschien kunnen jullie ons hierbij helpen. Naar het schijnt, vloeit er toch voortdurend geld van Vlaanderen naar Wallonië.

KRISTOF- (Resoluut) Dit landhuis wordt openbaar verkocht!

TESSA- Leeg?

KRISTOF- Uiteraard!

HILDE- Wie gaat dit hier allemaal opruimen?

BRAM- De waardevolle spullen halen wij er zelf uit, en die verdelen wij.

HILDE- En de rest?

(Allen bezien Melissa.)

MELISSA- Ah, neen! Ik niet! Meubelen verslepen is geen vrouwenwerk! En zeker niet meer op mijn leeftijd!

TESSA- Je man kan je toch helpen.

MELISSA- Hij "kan" dit wel, maar hij "doet" dit niet! Hij mag niet van de ziekenkas.

KRISTOF- (Ietwat aarzelend) Deze wijn heeft precies een licht bijsmaakje.

BRAM- Ik meende zo-even hetzelfde te zeggen.

KRISTOF- (Lichtjes bezorgd) Zou de kwaliteit nu al aan het afnemen zijn?

BRAM- (Beziert het etiket van de fles) Nu toch nog niet.

KRISTOF- Hij smaakt lichtjes zurig.

TESSA- Ik proef precies hetzelfde aan deze koffie. (Tot Melissa) Hoe oud is die?

MELISSA- (Wat verontwaardigd) Hij is pas gisteren gekocht, speciaal voor jullie.

KRISTOF- Deed jij dan iets in het afwaswater?

MELISSA- (Verontwaardigd) Denk jij, dat ik niet proper ben?

KRISTOF- Wat smaakt er zurig?

BRAM- (Onschuldig) Arsenicum.

HILDE- (Meteen ongerust) Vergif?

MELISSA- (Geamuseerd) Tussen jullie is er toch niemand, die de erfenis voor zich alleen wil?

HILDE- Wie kon er bij de wijn en de koffie?

TESSA- Alleen Melissa... en Saar.

BRAM- Alleen Saar kon bij de wijn.

SAAR- En als dit zuur nu eens op voorhand in de glazen en de kopjes lag?

MELISSA- (Wat stokerig) Of als het nadien ongemerkt in de glazen en de kopjes werd geschud? (Lichtjes geamuseerd) Mij moeten jullie niet zo bezien. Ik heb niets gedaan, ik behoor niet tot de erfgenamen.

(Bram ruikt aan zijn glas. Hij controleert de kleur van de wijn. Allen nemen ze wat afstand van hun drank.)

DERDE TAFEREEL

(Saar en Tessa zitten lui te wachten. Melissa komt door de haldeur naar binnen gelopen.)

MELISSA- Ze zijn er!

(Saar en Tessa komen wat rechter.)

MELISSA- (Enthousiast) Twee verhuishagens met elk een grote aanhangwagen! Hier gaat moeten versleept worden!

(Hilde komt van de trap.)

MELISSA- (Tot Hilde) Ze zijn er!

HILDE- Ik zag het vanop de slaapkamer. Waar zijn onze mannen?

TESSA- Die zijn nog niet terug van hun wandeling op het domein.

HILDE- Als er moet worden gewerkt, laten zij zich hier liever niet zien.

MELISSA- (Geamuseerd) Zij staan toch ook niet op de ziekenkas?

SAAR- Ik denk niet, dat die verhuizers hen veel hulp gaan vragen. Verhuizen is een kunst lijk een andere.

(Plasman en Vinck doen hun intrede. Omdat zij nogal van postuur verschillen, vormen zij een wat komisch duo.)

PLASMAN- Goedendag, samen.

VINCK- (Vriendelijk glimlachend) De dames!

MELISSA- (Nogal enthousiast) Hebben jullie het goed gevonden?

PLASMAN- (Ietwat aanstellerig) Wij hebben een gps, mevrouw.

MELISSA- (Dom tot Saar) Wat is dat?

SAAR- Een toestel om overal je weg te zoeken.

MELISSA- Onze Ortaire heeft dit niet vandoen. Die rijdt alleen op gekende wegen.

TESSA- En als hij toch eens verdwaald geraakt?

MELISSA- (Geamuseerd) Dan heeft hij nog altijd zijn mond, om de weg te vragen.

PLASMAN- Wie van jullie is hier de baas?

(De dames bezien mekaar.)

MELISSA- (Geamuseerd) Ikke!

PLASMAN- Regel jij hier de zaken?

MELISSA- Dat niet. Maar ik weet het best, waar alles zich hier bevindt.

VINCK- (Nogal enthousiast) Mannen hebben jullie niet?

HILDE- Zij maken nog een wandelingetje. Zij zijn er dadelijk.

VINCK- (Wat ontgoocheld nu) Jammer.

HILDE- Jullie hebben groot materiaal meegebracht?

PLASMAN- Jij bedoelt?

HILDE- Twee verhuishagens met aanhangwagen.

PLASMAN- Wij zijn niet van plan, voortdurend over en weer te rijden.

VINCK- (Enthousiast) Jullie zijn met zijn vieren. Op elk van de wagens plakken wij de naam van een van jullie.

PLASMAN- (Wat aanstellerig) Wie regelt er hier de zaken, Vinck?

VINCK- (Onderdanig) Jij, Plasman.

PLASMAN- (Herhaalt de woorden van Vinck) Op elk van de wagens plakken wij de naam van een van jullie.

(Vinck glimlacht voldaan, iets wat hem een boze blik van Plasman kost.)

PLASMAN- (Wijst Saar) Jouw naam. (Wijst Tessa) Jouw naam.
(Wijst Hilde) En jouw naam. De vierde wagen...

MELISSA- (Onderbreekt geamuseerd) ...is de mijne!

PLASMAN- ... is voor het containerpark.

VINCK- (Erg vriendelijk) Kan ik de naam van de dames al noteren?

PLASMAN- (Aanstellerig) Waarvoor?

VINCK- Voor op de wagens.

PLASMAN- Zover zijn wij nog lang niet, Vinck. Ten andere, met een krijtje hun naam op een bord noteren, kunnen de dames zelf ook wel.

MELISSA- Ik ga wel overal met jullie mee.

PLASMAN- (Ietwat aanstellerig) Waarvoor?

- MELISSA- Om jullie hierbinnen overal de weg te wijzen. Of werken jullie ook hier met die g... g...?
- SAAR- Gps.
- MELISSA- Gps?
- PLASMAN- (Nogal ironisch) Ben jij binnen in zo'n huis al vaak verloren gelopen, Vinck?
- VINCK- Neen, Plasman. (Geamuseerd) Ik volg "jou" altijd.
- PLASMAN- (Wat aanstellerig) Wij verhuizen systematisch, mevrouw. Eerst het gelijkvloers, dan de bovenverdieping, vervolgens de zolder, en uiteindelijk de kelder.
- SAAR- (Duidelijk ontgoocheld) Eerst hier?
- PLASMAN- Heb jij hiertegen een bezwaar?
- SAAR- Dan hebben wij hier toch niets meer om op te zitten, als jullie in de andere plaatsen bezig zijn.
- (Vinck beziet Plasman erg geïnteresseerd. Blijkbaar vindt hij, dat Saar gelijk heeft.)
- PLASMAN- Jij moet mij zo niet bezien, Vinck!
- VINCK- (Enthousiast) Misschien kunnen wij de sofa hier nog even laten staan.
- PLASMAN- (Wat lastig) Regel jij hier de zaken?
- VINCK- Neen, neen, Plasman. Hiervoor ben ik niet lang genoeg naar school geweest.
- PLASMAN- Ah, jij weet het?... Dat zou hier nogal een soep worden.
- (Bram en Kristof komen binnen.)
- MELISSA- (Enthousiast tot Bram en Kristof) Zij zijn er!
- KRISTOF- Jullie zijn maar met zijn tweeën?
- PLASMAN- Is dit niet genoeg?
- VINCK- (Geamuseerd) Beter twee stielmannen, dan een hoop nietsnutten.
- BRAM- Bedoel jij ons hiermee?
- VINCK- (Vlug) Neen, neen!
- BRAM- Als jullie in de kelder beginnen, wil ik jullie daar met alle plezier wat leiding geven.
- PLASMAN- (Wat geraakt) Leiding?

BRAM- Bij het sorteren van de wijn.

PLASMAN- Dat is toch geen kolenkelder?

MELISSA- Geweest! (Verduidelijkt) Vroeger, toen er hier in Wal-lonië nog werd gewerkt... in de mijnen.

PLASMAN- Is die kelder ooit ontruimd?

MELISSA- Wel leeggemaakt, om wat meer plaats te maken voor de wijn.

PLASMAN- Maar al dat kolengruis is blijven liggen?

MELISSA- (Geamuseerd) Als er geen wind was.

PLASMAN- (Tot Bram) Jij wil toch niet, dat wij beginnen met ons daar nu al roetzwart te maken? Dat wij hier voor de rest van de tijd rondlopen als twee zwartepieten?

VINCK- Er bestaat al een goudvink, een geelvink en een groen-vink. (Geamuseerd) En nu ook nog een zwartvink!

MELISSA- Jullie willen toch niet, dat ik daar ga stofzuigen? Da's zwartwerk!

PLASMAN- (Resoluut) Die kelder houden wij voor het laatst!

KRISTOF- Wij kunnen beter beginnen met het verdelen van de schil-derijen. Da's proper werk.

BRAM- Ik hoop, dat de verdeling ook proper verloopt!

KRISTOF- Ik heb jullie een voorstel gedaan, maar jullie gingen er niet op in.

SAAR- Jij weet toch waarom? Wij zijn geen onnozelaars.

VINCK- (Vriendelijk) Die schilderijen worden ingepakt in ver-huisdozen.

PLASMAN- (Lichtjes opgewonden) Da's nog niet voor nu, Vinck! Eerst vallen er hier nog andere katten te geselen... Vermits de dames nog iets moeten hebben voor onder hun gat, blijven deze meubelen hier voorlopig staan. Wij be-ginnen met de zwaarste stukken op de bovenverdieping.

KRISTOF- Kan dit niet wat wachten? Die interesseren ons minder. Zij zijn toch maar voor het containerpark.

MELISSA- (Nogal krachtig) Of voor mij!

(Plasman bezieet haar nogal scheef.)

MELISSA- Jij moet mij niet zo bezien. Een mooie, antieken kleer-kast of een bed waar je nog niet doorzakt, geef je toch beter aan mij dan aan het containerpark.

PLASMAN- Jij denkt toch niet, dat wij straks bij het lossen voor jou een omweg gaan maken?

VINCK- (Geamuseerd) Hiervoor worden wij niet betaald, hè Plasman?

MELISSA- Ik laad die spullen zelf wel op onze Ortaire zijn kruiwagen.

VINCK- Hij mag daarmee niet rijden, hij staat op de ziekenkas!

MELISSA- Hij wel, maar zijn kruiwagen niet! Ik ben wel gewoon, zelf te kruien.

PLASMAN- Ik wil niet, dat jij ons hier voortdurend voor de voeten loopt!

MELISSA- (Geamuseerd) Ik laad die kruiwagen wel achter jullie rug!

PLASMAN- (Opgewonden) Jij helpt ons werk niet naar de vaantjes!

MELISSA- Ze gooien ze nog liever weg, dan ze aan een eerlijk mens te geven. Bijna twintig jaar lang heb ik er dag na dag zorg voor gedragen. Menige stofdoek heb ik eraan versleten. En dit is nu mijn dank!

KRISTOF- Jullie beginnen dus met de spullen voor het containerpark?

PLASMAN- Zoals altijd beginnen wij met onze planning. Het meten van de hoogten en breedten van deuren en ramen. Daarna de hoogten, de breedten en de dikten van de meubelen. Misschien moeten sommige stukken wel uit elkaar worden gehaald.

MELISSA- (Enthousiast) Da's dan gemakkelijk voor op mijn kruiwagen!

PLASMAN- Heb jij notitiemateriaal, Vinck?

(Vinck haalt een piepklein notitieboekje en een stompje schrijnwerkerspotlood uit zijn bovenzakje.)

VINCK- Hier, Plasman.

PLASMAN- Aan het werk dan!

(Plasman en Vinck gaan richting trap.)

PLASMAN- (Draait zich nog even om.) Als wij iemand van jullie nodig hebben, roepen wij wel.

(Meteen zijn Plasman en Vinck vertrokken.)

MELISSA- Da's zo goed als zeggen: "Blijf van achter ons gat!"

KRISTOF- Die twee lijken mij niet van de slimsten.

BRAM- Van de rapsten ook niet.

SAAR- Wij moeten die toch niet per uur betalen?

BRAM- Hoe anders?

SAAR- Een globale som voor de hele verhuis.

BRAM- Dat risico nemen zo'n mannen niet.

TESSA- Als wij die twee hebben betaald, gaat er dan van onze erfenis nog iets overschieten?

(De notaris klopt, terwijl zij door de openstaande deur naar binnen komt.)

NOTARIS- Jullie zijn volop aan het verhuizen?

HILDE- (Wat ironisch) Die "volop" mag je er vanaf laten.

MELISSA- (Geamuseerd) Mevrouw de notaris komt helpen verhuizen.

NOTARIS- (Lichtjes geamuseerd) Dit zal niet voor vandaag zijn.

MELISSA- (Geamuseerd) Jij hebt je werktenuue niet bij?

NOTARIS- (Lichtjes geamuseerd) Dat ook al. Ik heb wel wat anders bij.

(De notaris haalt een brief tevoorschijn.)

NOTARIS- Ik heb een brief ontvangen... uit Bendigo... in Australië.

MELISSA- Toch geen brief meer voor mijnheer Ignace zaliger? (Geamuseerd) Dan is die lang onderweg geweest.

NOTARIS- Bendigo is een belangrijk handelsknooppunt nabij Melbourne. Ignace Lankrock heeft daar jarenlang uitstekende zaken gedaan.

TESSA- (Enthousiast) Nog een bijkomende erfenis!

NOTARIS- Toen hij als jonge gast in Australië aanbelandde, begon hij daar een schapenfokkerij. En die schapen hebben gefokt! Na een tiental jaren had Ignace Lankrock zowat het grootste schapenbedrijf van uren in het rond.

MELISSA- (Geamuseerd) En nu komen die schapen naar hier? Gaan wij die wel allemaal kwijtgeraken op dit domein? Wie van jullie gaat er voor die dieren zorgen? Niet onze Ortaire en ik!

NOTARIS- In de buurt van de schapenfokkerij kwam er een wolfabriek te koop. Wol is interessanter en properder dan schapen.

Dus verkocht Ignace Lankrock heel zijn kudde in ruil voor de wolfabriek. Zijn kapitaal groeide nog iedere dag.

TESSA- (Enthousiast) Zeg maar vlug, hoeveel ~~onze~~ erfenis nog groeit!

NOTARIS- Vele jaren later maakte Ignace Lankrock kennis met een zekere Bill Anderson, een beroepsrenner die hier in Europa een pak zwartgeld had bijeengedaan. Om zijn zwartgeld daar wit te wassen, kocht hij de wolfabriek van Ignace Lankrock. Ignace is toen met zijn hele hebben en houden hier aanbeland. Om "zijn" zwartgeld wit te wassen, kocht hij dit domein en een hoop kunstschaten.

TESSA- (Ontgoocheld) Er komt niets bij?

NOTARIS- Neen.

TESSA- (Ontgoocheld) Waarom kom jij ons dit dan vertellen?

NOTARIS- Deze brief komt van een zekere Adelaide Mackey. Haar moeder Grace was de privé-secretaresse van Ignace Lankrock.

MELISSA- (Geamuseerd) Hij heeft die Grace daar in die wolfabriek toch niet te zeer in de watten gelegd?

NOTARIS- (Geamuseerd) Eerder in de wol, denk ik. Adelaide Mackey beweert een dochter te zijn van Ignace Lankrock.

SAAR- (Geschrokken) Ah, neen!

BRAM- Kan zij dit bewijzen?

HILDE- (Erg ironisch) Toen dat tussen die Grace en grootnonkel plaatsvond, was zij er zelf bij!

KRISTOF- Zij heeft gehoord van het overlijden van grootnonkel. En nu probeert zij ons in de luren te leggen!

SAAR- Kan zij wel een dochter zijn van grootnonkel?

NOTARIS- (Tot Melissa) Zag jij Ignace Lankrock in staat tot het verwekken van een buitenechtelijk kind?

MELISSA- (Geamuseerd) Waarom vraag jij dit aan mij?

NOTARIS- Jij kende hem goed.

MELISSA- (Geamuseerd) Niet wat dit betreft!

NOTARIS- (Lichtjes geamuseerd) Bij jou heeft hij nooit avances gemaakt?

MELISSA- (Geamuseerd) In het begin heeft hij dit een paar keer geprobeerd, tot ik hem vertelde over onze Ortaire zijn jachtgeweer.

NOTARIS- En met andere vrouwen?

MELISSA- Als hij goed gezind was en zijn kam stond rechtop, ging hij nogal eens fietsen met zijn minerva. Dat was niet zijn vrouw, maar zijn fiets. Hij bleef dan lang weg, meestal tot zijn avondeten al lang koud was geworden. Hij kwam dan altijd terug thuis in een opperbeste stemming, en hij had honger als een paard.

SAAR- Dit wil niets zeggen.

MELISSA- De dagen nadien moest ik altijd het hek van het domein zorgvuldig gesloten houden. Onder geen enkele voorwaarde mocht ik iemand binnenlaten.

NOTARIS- Kwam er bezoek?

MELISSA- Meestal van die pronte dames.

NOTARIS- Wat wisten die te vertellen?

MELISSA- Niets! (Verduidelijkt) Ik mocht ze niet binnenlaten!

NOTARIS- Geen van hen is hier ooit een scène komen maken?

MELISSA- Hiervoor kregen zij van mijnheer Ignace nooit de kans.

TESSA- Ongetwijfeld is die Adelaide een bedriegster!

NOTARIS- Dit speelt geen enkele rol. Ignace Lankrock heeft haar nooit als dochter erkend. Dus heeft zij geen enkel recht op enige erfenis.

SAAR- Ben jij hier heel zeker van?

NOTARIS- Ik zorg er wel voor, dat zij in geen geval in aanmerking komt.

KRISTOF- Zij kan grootnonkel toch niet laten opgraven?

NOTARIS- Voor een DNA-onderzoek? Dit recht heeft zij niet. Maak jullie over die erfenis maar geen zorgen.

BRAM- Bedankt!

SAAR- Ik vertrouw die Australische voor geen haar.

NOTARIS- Ik heb al eens contact opgenomen met Australië. Ik verzeker jullie, dat er geen enkele reden is tot ongerustheid. Tenminste indien jullie op mij vertrouwen.

SAAR- Heb jij contact gehad met die...?

NOTARIS- ... Adelaide Mackey? Waarom zou ik? De inlichtingen die ik over haar en over Ignace Lankrock nodig had, kreeg ik van de overheid daar.

TESSA- Het geval Adelaide Mackey bezorgt je een pak werk.

NOTARIS- Dit nemen wij er met plezier bij.

MELISSA- (Geamuseerd) Mevrouw de notaris stuurt jullie hiervoor wel een gepeperde rekening.

NOTARIS- Denk jij?

(De notaris bezielt de erfgenamen.)

NOTARIS- Misschien kunnen wij mekaar een plezier doen.

HILDE- Jij bedoelt?

NOTARIS- Ik zorg, dat die Adelaide Mackey buiten deze erfenis wordt gehouden...

HILDE- ... En?

NOTARIS- ... Jullie zorgen ervoor, dat ik dit domein openbaar mag verkopen.

KRISTOF- Ah, neen!

HILDE- Waarom niet?

KRISTOF- (Wat opgewonden) Waarvoor heb ik hier dan al die tijd een inventaris zitten maken?

NOTARIS- Jullie gaan ermee akkoord, dat ik die Adelaide Mackey eens op haar nummer zet?

TESSA- Natuurlijk.

NOTARIS- Denken jullie er dan ook eens over na, hoe "jullie" "mij" een plezier gaan doen.

BRAM- (Erg voorzichtig) Wat kost ons zo'n openbare verkoop?

NOTARIS- Helemaal niets! Als ik de prijs van dit goed wat kan opdrijven, ervan jullie zelfs meer.

BRAM- "Als!"

NOTARIS- Ik neem opnieuw contact op met Australië. Zodra er definitief nieuws is, zien jullie mij hier terug. (Gemaakt vriendelijk) Hopelijk hebben jullie dan ook goed nieuws voor mij. Tot ziens!

(Meteen vertrekt de notaris. De anderen blijven wat verslagen achter.)

KRISTOF- Die probeert ons ferm liggen te hebben.

HILDE- Zij probeert ons te helpen.

KRISTOF- (Wat opgewonden) Als die Adelaide Mackey geen erkende dochter is van grootnonkel, wat valt er dan te helpen?

HILDE- "Als!"

MELISSA- (Lichtjes geamuseerd) Mijnheer Ignace was wel snugger genoeg, om zich door de secretaresse niets aan zijn been te laten lappen. Ook daar heeft er wel iemand op tijd en stond het hek moeten dichthouden.

SAAR- (Lichtjes opgewonden) Hij was beter van de vrouwen gebleven!

MELISSA- (Geamuseerd) Jullie moeten de situatie van mijnheer Ignace begrijpen. Mensalleen in Australië. Bulken van het geld. En dan voortdurend in de buurt van een mooie, jonge secretaresse, die precies weet, wat hij allemaal op zijn bankrekeningen heeft staan.

SAAR- (Wat opgewonden) Hij had zich moeten bedwingen!

MELISSA- (Geamuseerd) Wie weet wat er hier was gebeurd, als onze Ortaire er niet was geweest.

KRISTOF- In ieder geval ben ik tegen een openbare verkoop door een notaris!

BRAM- En ik!

HILDE- ... Ik ben voor.

BRAM- (Verontwaardigd) Wablief?

HILDE- (Eerder voorzichtig) Ik heb toch ook recht op een eigen mening.

BRAM- (Verontwaardigd) Wat voor een!

SAAR- Ik vertrouw die Australische niet. Mevrouw de notaris verdedigt onze rechten. Dus vind ik, dat wij haar ook wat mogen gunnen.

KRISTOF- (Nogal opgewonden) Wij zijn volledig in ons recht! Wij hoeven niet te worden verdedigd!

SAAR- En die brief uit Australië dan?

KRISTOF- Die is van geen waarde! Dit heeft de notaris zelf gezegd!

SAAR- Ik vertrouw het zaakje niet!

BRAM- Wij, mannen, zijn tegen een openbare verkoop!

SAAR- Wij, vrouwen, zijn voor!

KRISTOF- (Overtuigd dat Tessa tegen is) En Tessa?

(Tessa zwijgt.)

KRISTOF- Ben jij voor, of "tegen"?

(Tessa beziet Kristof, maar blijft zwijgen.)

KRISTOF- (Opgewonden) Zeg iets!

TESSA- Als wij het zelf doen, ga jij daar veel werk mee hebben.

KRISTOF- Dit is "mijn" zaak!

TESSA- (Voorzichtig) En de mijne! Ik moet dan al die tijd
jouw humeur verdragen.

SAAR- Ook Tessa is "voor", maar zij durft dit niet bekennen
ter wille van haar man!

KRISTOF- (Opgewonden tot Tessa) Ben jij tegen?

TESSA- (Voorzichtig) Ik wens mij te onthouden.

MELISSA- Dan is het twee tegen twee!

KRISTOF- (Lastig tot Tessa) Hoe is het mogelijk?

MELISSA- (Met duidelijk veel binnenpret) In geval van gelijkheid
van stemmen beslist de voorzitter.

(Melissa zet nu een hoge borst.)

BRAM- (Schamper) Wie is dit?

MELISSA- (Geamuseerd) Heb ik hiervoor niet het juiste postuur?

(Op de bovenverdieping valt er iets met veel gedruis
naar beneden.)

BRAM- Die twee zijn de boel daar aan het afbreken!

KRISTOF- Hopelijk was het geen kunstwerk!

MELISSA- Dadelijk komen die twee naar beneden met de spullen voor
het containerpark! Ik ga vlug naar huis voor de kruiwagen
van onze Ortaire! Ik ben zo terug!

(Meteen haast Melissa zich naar buiten.)

VIERDE TAFEREEL

- KRISTOF- (Met notitiemateriaal) Wij moeten eindelijk die schilderijen eens gaan verdelen. (Plagerig) Tessa en ik hebben graag die naakte jongeling van Agneessens.
- TESSA- Kristof, zever niet!
- KRISTOF- Da's toch heel mooi.
- TESSA- Voor jou misschien, niet voor mij!
- KRISTOF- Hij ligt zo zalig te slapen.
- TESSA- In mijn huis hoef ik geen ventje met een blote piemel!
- KRISTOF- Die is niet bloot! Hij houdt zijn hand ervoor.
- TESSA- Dan nog niet!
- KRISTOF- Voor in onze slaapkamer. Behalve jij en ik komt daar toch niemand.
- TESSA- Ik wil het niet! Onze eerste keuze gaat naar die molen!
- BRAM- De molen van Jacob Smits?
- TESSA- Ja.
- SAAR- Waarom mag jij eerst kiezen? Ik had ook gedacht aan die molen.
- BRAM- En ik!
- TESSA- Kristof heeft de inventaris opgemaakt!
- SAAR- Geeft dit jullie enig voorrecht?
- BRAM- Wij hadden dit ook gekund.
- TESSA- Waarom deden jullie het dan niet?
- SAAR- Van de drie erfgenamen ben ik de oudste.
- TESSA- Gaan wij zo beginnen?
- BRAM- Wij kunnen ook loten.
- SAAR- (Wat schamper) Spiertie trekken, lijk bij de kinderen.
- HILDE- Komt het eigenlijk zo nauw? Het zijn toch allemaal mooie, realistische schilderijen.
- MELISSA- Wat wil jij hiermee zeggen?

HILDE- Dat er geen tussen hangen, waarvan je niet begrijpt wat erop staat.

MELISSA- Zo hebben er hier ooit enkele gehangen. Een met alleen maar klodders verf door elkaar: bruine, rode, blauwe, witte, grijze... En dan een andere met allemaal streepjes, vlekjes, en wilde krabbels. Precies van een kleuter die aan het oefenen was om naar de eerste kleuterklas te mogen gaan.

KRISTOF- Waar zijn die schilderijen naartoe?

MELISSA- Mijnheer Ignace heeft eens een man hier gehad, een die naar zijn eigen zeggen iets kende van schilderijen.

BRAM- Een kunsthandelaar?

MELISSA- Zoiets. Die beweerde, dat twee van die gekke schilderijen onderste boven hingen. Toen heeft mijnheer Ignace die geruild voor andere.

(Plasman en Vinck dalen van de trap met een commode.)

PLASMAN- (Erg lastig) Duw toch zo niet!

VINCK- Ik duw niet!

PLASMAN- Heel het gewicht komt op mij terecht!

VINCK- Ik kan ze niet meer houden!

(Meteen laat Vinck de commode met een smak op de grond zakken.)

PLASMAN- Au! Mijn tenen!

VINCK- Mijn rug!

PLASMAN- "Mijn" tenen!

BRAM- Wij dachten, dat jullie zo'n stielmannen waren.

PLASMAN- (Opgewonden) Dit zijn wij ook!

VINCK- Maar als je de hele tijd van achteren, gebukt de trap af moet, voel je dat in je rug!

PLASMAN- (Lastig) Denk jij, dat het van voren gemakkelijker was? Kom jij dan in het vervolg maar eens van voren staan! Heel het gewicht van die commode rustte alleen op mij! Jij bent er toch niet gaan op zitten, in plaats van te helpen dragen?

VINCK- (Geamuseerd) Dit kan niet, hè Plasman. Dan hadden die achterste poten van de commode toch over de treden moeten tjoeken. (Plots erg geamuseerd) Er gaan opzitten! Hieraan had ik nog niet gedacht!

MELISSA- (Tot de verhuizers) Een kopje koffie, mannen?

VINCK- (Enthousiast) Graag!

PLASMAN- Jij hebt precies veel tijd.

VINCK- (Gemoedelijk) Jij hebt ook dorst, Plasman. Maar jij wil dit niet gezegd hebben. Jij pruttelt eerst altijd graag een beetje tegen.

MELISSA- Ik ga er in ieder geval wat klaarmaken!

(Meteen verdwijnt Melissa in de keuken.)

PLASMAN- (Tot Vinck) Jij bent toch niet van plan, hier te staan wachten tot de koffie klaar is?

VINCK- Neen, neen, Plasman. (Geamuseerd) Maar ik ga hem straks ook niet laten koud worden.

PLASMAN- Kom hier maar gauw helpen dragen!

(Meteen staan Plasman en Vinck bij de commode.)

PLASMAN Hef-...fen!

(Beiden tillen tegelijk de commode op, en dragen ermee naar de hal.)

VINCK- Niet te rap, Plasman! Mijn benen zijn korter dan de jouwe!

PLASMAN- Zet dan wat groter stappen, sukkelaar!

(Plasman en Vinck zijn verdwenen.)

KRISTOF- Als die twee hier dadelijk staan koffie te slurpen, kunnen wij hier moeilijk zitten discuten. Zij zouden nog kunnen denken, dat wij niet overeenkomen.

SAAR- (Wat lastig) Gaan wij dan die verdeling "nog" maar eens uitstellen?

KRISTOF- Wij kunnen niet anders.

BRAM- (Tot Kristof) Jij en ik kunnen hier misschien samen een wandelingetje maken in de buurt. En intussen een voorstel tot verdeling opmaken?

(Onopvallend voor de vrouwen pinkt Bram een oogje naar Kristof.)

SAAR- Zonder mij?

BRAM- 't Is maar een voorstel. Als jij er niet mee akkoord kan gaan, kan jij er achteraf nog altijd tegenin komen.

KRISTOF- Waar gaan wij naartoe?

BRAM- Gewoon hier ergens rondwandelen op het domein, of in de onmiddellijke omgeving.

HILDE- Toch niet naar het stadje?

BRAM- Natuurlijk niet.

TESSA- Blijf niet te lang weg! Zolang duurt hun koffiepauze .. niet.

BRAM- Wij zijn zo terug.

(Bram en Kristof vertrekken.)

TESSA- (Wat schamper) Hier in de omgeving! Ik durf er mijn kop op wedden, dat zij dadelijk terug zijn te vinden beneden in het centrum op een terras.

SAAR- Waarom gaan jullie dan niet mee?

HILDE- (Wat plagerig) Omdat wij jou hier niet alleen durven laten... met al die mooie erfenisstukken.

TESSA- (Tot Hilde) Gaan wij eens kijken, welke richting onze mannen uitgaan?

HILDE- Twijfel jij daaraan?

TESSA- Voor alle zekerheid.

(Ook Hilde en Tessa vertrekken. Vinck komt terug naar binnen, hij wil meteen naar boven.)

SAAR- (Vlug) Mijnheer Vinck?

VINCK- (Blijkbaar wat gevleid) Dat ben ik.

SAAR- Maken jullie hier het hele huis leeg?

VINCK- Dat is de bedoeling.

SAAR- Nemen jullie ook de dingen mee, die nog vasthangen aan de muren... of aan het plafond?

VINCK- Dat hangt ervanaf "hoe" vast het hangt.

SAAR- Een luster bijvoorbeeld.

VINCK- Die krijgen wij wel losgehaakt van het plafond.

SAAR- Ook die mooie, zware uit de inkomhal hier?

VINCK- Normaal is dit geen probleem.

SAAR- Als jullie die los hebben gemaakt, wat gebeurt er dan mee?

- VINCK- Dan wordt die opgeladen... voor het containerpark.
- SAAR- Zo'n mooi stuk?
- VINCK- Alle containerparken liggen vol met mooie stukken.
- SAAR- (Voorzichtig) Kan jij die luster niet in mijn container leggen?
- VINCK- Staat hij op jouw lijst?
- SAAR- Neen,... maar zo per ongeluk?
- VINCK- Ik vrees, dat Plasman mij wat anders gaat vertellen.
- SAAR- Of kan jij hem bij mij thuis komen afleveren? Jij kan hem toch alleen dragen?
- VINCK- (Wat plagerig) Jij hebt hem precies graag?
- SAAR- Ik wil je er met alle plezier voor vergoeden.
- VINCK- (Geamuseerd) Dit wordt interessant.
(Meteen gaat Saar in haar handtas.)
- SAAR- (Resoluut) Jij zorgt ervoor, dat die luster bij mij thuis geraakt!
(Zij heeft 30 euro in de hand.)
- SAAR- Dit is voor jou!
(In plaats van het geld aan te nemen, lacht Vinck eens fijntjes naar haar.)
- VINCK- (Geamuseerd) Jij krijgt die mooie luster aan huis geleverd. Ik riskeer daar mijn vel voor. En in ruil krijg ik van jou 30 euro?
(Saar gaat andermaal in haar handtas.)
- SAAR- 50 euro!
- VINCK- (Glimlachend) Ik kom zo ook wel aan mijn dagelijkse boterham, mevrouw. Kan jij niet zorgen voor een andere tegenprestatie?
- SAAR- Jij bedoelt?
- VINCK- (Lichtjes plagerig) Da's een mooie luster, hè. Hiervoor heb jij toch wel wat meer over?
- SAAR- Hoeveel?
- VINCK- Ik ben helemaal niet uit op geld. (Erg vriendelijk) Wat dacht jij van eens een avondje gezellig op stap gaan?

SAAR- (Bijna verontwaardigd) Jij en ik?

VINCK- (Glimlachend) Denk aan die mooie luster.

SAAR- Wat bedoel jij eigenlijk, met eens een avondje samen op stap gaan?

VINCK- Een gezellig etentje bij kaarslicht.

SAAR- In een frituur?

VINCK- (Geamuseerd) Voor mij mag het zelfs iets deftiger en gezelliger. En nadien nog een lekker toemaatje ergens in een romantische bar.

(Verontwaardigd neemt Saar nog wat meer afstand van hem.)

VINCK- (Geamuseerd) Of op een andere gezellige plaats, waar wij met zijn tweetjes alleen zijn. Ik meen toch te hebben gehoord, dat jij niet bent getrouwd.

SAAR- Ik heb jaren samengewoond.

VINCK- Nu niet meer?

SAAR- Hij is ervandoor.

VINCK- (Lichtjes geamuseerd) Toch niet met je beste vriendin?

SAAR- (Wat verrast) Hoe weet jij dit?

VINCK- Meestal gaat het zo.

SAAR- Zij regelde een fietstocht van een ganse dag met een aantal vriendinnen, kwestie van die vriendschap nog wat kracht bij te zetten. De ochtend van het vertrek meldde zij zich ziek. Zij kon onmogelijk mee. Toen wij 's avonds terugkwamen van onze tocht, was zij er met mijn vriend vandaar. Van mijn afwezigheid hadden zij gebruik gemaakt, om bijna ons hele huis leeg te halen.

VINCK- Dat waren dan nog rappere verhuizers dan Plasman en Vinck?

SAAR- Ja.

VINCK- (Lichtjes geamuseerd) Zij hadden ook de luster mee?

(Saar antwoordt niet.)

VINCK- (Geamuseerd) Als jij als tegenprestatie met mij een avondje op stap gaat, heb jij meteen weer een luster.

(Saar reageert nog altijd niet.)

VINCK- Doen wij het, of doen wij het niet? Veel bedenktijd kan ik je helaas niet geven, dadelijk staat mijn compagnon hier.

SAAR- Oké!

VINCK- (Vriendelijk) Jij betaalt mij met een etentje en een toemaatje?

SAAR- In orde.

VINCK- Dit klinkt niet erg enthousiast. Hoe weet ik zeker, dat jij achteraf je woord gaat houden?

SAAR- Zie ik er niet betrouwbaar uit?

VINCK- (Geamuseerd) Jij ziet er prachtig uit! Daarom wil ik zekerheid. Misschien kan jij mij nu al een voorschot geven op dat toemaatje.

SAAR- Jij bedoelt?

(Vinck gaat vlak voor Saar staan, klaar om haar te kussen. Saar reageert eerder verontwaardigd.)

VINCK- (Geamuseerd) Denk aan die prachtige luster.

(Weer maakt Vinck aanstalten, om haar te kussen.)

SAAR- (Met tegenzin) Hier toch niet!

VINCK- (Vriendelijk) Waar dan?

SAAR- Vlug!

(Meteen haast Saar zich het bureau in. Handenwrijvend haast Vinck zich achter haar aan.)

VINCK- (Erg opgetogen, als een vink) Suskewiet!

(Net op het ogenblik dat Vinck het bureau wil binnengaan, verschijnt Plasman.)

PLASMAN- Awel, Vinck?

VINCK- (Erg ontgoocheld en ingehouden) Dedju!

(Vlug trekt Vinck de bureaudeur dicht.)

PLASMAN- Wat heeft dit te betekenen?

VINCK- (Zo onschuldig mogelijk) Niets. Ik meende eens te gaan kijken, of er daarbinnen voor mij geen werk is.

PLASMAN- Wij zijn nu bezig op de bovenverdieping! Vooruit!

VINCK- (Erg ontgoocheld) Ja, Plasman.

(Gedwee stapt Vinck achter Plasman aan. Onderweg kijkt hij nog even om naar de bureaudeur.)

VINCK- (Met spijt) Het vogeltje is gaan vliegen, Vinck.

(Dan verdwijnt ook Vinck via de trap. Saar komt uit het bureau. Blijkbaar is zij op zoek naar Vinck.)

SAAR- (Wat lastig) Waar blijft hij nu, die met zijn "voorschot"? Ik moet hem hier toch niet voor nalopen?

(Zoekend verdwijnt zij via de haldeur. Melissa komt heel voorzichtig uit de keuken. In haar hand heeft zij een soort koffertje.)

MELISSA- Het zilveren eetbestek van mijnheer Ignace. Hij heeft het mij meermaals beloofd. Twaalf zilveren messen, twaalf vorken, twaalf soeplepels en twaalf dessertlepeltjes. Hoe krijg ik dit alles ongemerkt in mijn kruiwagen?

(Voorzichtig sluipt zij tot bij de haldeur.)

MELISSA- De dames houden precies de wacht bij de voordeur. En langs een andere weg geraak ik ook nooit ongezien bij mijn kruiwagen.

(Zij plaatst het koffertje heel voorzichtig op tafel, opent het, en kijkt nog eens vol bewondering naar de inhoud.)

MELISSA- Zo'n kostbare spullen ga ik niet laten ontglippen!

(Blijkbaar hoort zij iets bij de trap. In paniek weet zij niet meteen waar naartoe. Vlug stopt zij het koffertje in het dressoir. Vinck daalt van de trap met een wc-stoel. Vlug zet hij die even neer. Dan haast hij zich richting bureau. Heel even denkt Melissa, dat Vinck haar heeft betrappt.)

VINCK- Mag ik even passeren?

MELISSA- Natuurlijk!

(Vinck opent de bureaudeur. Eëg geïnteresseerd kijkt hij naar binnen.)

VINCK- (Verrast) Niets?... Is hier iemand gepasseerd?

MELISSA- Neen.

VINCK- Hoe kan dit?

(Vinck neemt weer de wc-stoel.)

VINCK- Is de koffie bijna klaar?

MELISSA- Och god, de koffie!

(Vlug verdwijnt Melissa in de keuken. Vinck draagt de wc-stoel naar buiten. Uit de hal verschijnt er een ietwat nerveuze Tessa. Zenuwachtig kijkt zij rond, zij

heeft vooral oog voor de hal. Dan daalt Plasman met een nachtkastje van de trap.)

TESSA- Mijnheer Plasman?

PLASMAN- Is er wat?

TESSA- Ik wil je graag iets vragen.

PLASMAN- Dan ga ik eerst wel even dit nachtkastje neerzetten.

TESSA- Die luster in de hal...

PLASMAN- Is daar iets mee?

TESSA- Wat gaat daarmee gebeuren?

PLASMAN- Afhaken en opruimen zeker?

TESSA- Waar gaat die naartoe?

PLASMAN- Als ik mij goed herinner, naar het containerpark.

TESSA- En als "ik" die graag zou hebben?

PLASMAN- Dan had jij je mond eerder moeten opdoen.

TESSA- Dan had ik de andere erfgenamen wellicht een vergoeding moeten betalen. Jij kan er toch voor zorgen, dat hij in "mijn" container terechtkomt.

PLASMAN- (Bezielt haar nogal scherp) En jij denkt, dat de anderen dit niet merken?

TESSA- Jij hoeft dit natuurlijk niet voor niets te doen.

PLASMAN- (Benieuwd) O neen?

TESSA- Ik ben bereid, je er eens goed voor te trakteren.

PLASMAN- (Benieuwd) Trakteren?

TESSA- Als jij die luster bij mij thuis levert, neem ik je na-dien mee naar een chique eetgelegenheid.

PLASMAN- Voor?

TESSA- Een lekker en gezellig soupertje uiteraard.

PLASMAN- Jij bent getrouwd?

TESSA- Hindert dit?

PLASMAN- Vergeet het dan maar.

TESSA- Jij komt, als mijn man niet thuis is.

PLASMAN- Dit is mij al eens eerder voorgesteld, mevrouw.

TESSA- En?

PLASMAN- Ik ben er toen op ingegaan.

TESSA- Viel het mee?

PLASMAN- Op het onverwacht kwam haar man toch thuis. Het heeft mij twee blauwe ogen en een gebroken kaaksbeen opgeleverd.

TESSA- Mijn man is niet agressief.

PLASMAN- En ik niet dom, mevrouw. Mijn kaaksbeen staat nu opnieuw aaneen. Wij gaan het zo proberen te houden.

TESSA- Hoe kan ik je anders vergoeden?... Met geld?... Wat dacht jij van 30 euro?

PLASMAN- Aan dat tarief haal ik niet eens mijn trapladdertje van de camion.

TESSA- 50 euro?

PLASMAN- 30 procent van de echte waarde van de luster!

TESSA- Ben jij gek?

PLASMAN- Dan heb jij nog altijd 70 procent, zonder iets te moeten doen of te moeten riskeren. Het is te nemen, of te laten!

TESSA- Kan jij mij die luster bezorgen, zonder dat je collega hiervan iets merkt?

PLASMAN- Natuurlijk! Da's toch maar een blinde Vinck.

TESSA- Ik moet er nog eens over nadenken. Jij hebt hier toch nog wat werk?

PLASMAN- Eens de luster opgeladen, moet jij niet meer afkomen, mevrouw.

TESSA- Ik laat je nog iets weten.

(Vinck komt binnen.)

VINCK- (Plagerig) Dat nachtkastje is toch niet uit je handen geglipt?

PLASMAN- Neen, stommerik!

VINCK- (Geamuseerd, op Tessa doelend) Jij had je handen nodig voor wat anders?

(Plasman neemt het nachtkastje op.)

PLASMAN- Maak dat jij naar boven bent!

(Plasman verdwijnt in de hal. Vinck kijkt hem nog even lachend na.)

VINCK- (Geamuseerd) Een sympathieke knul, hè?... (Vriendelijk, maar dubbelzinnig) Als jij graag iets gedaan hebt, ik ben altijd beschikbaar.

(Meteen verdwijnt Vinck via de trap.)

TESSA- Zou die iets vermoeden?

(Tessa gaat tot bij de haldeur. Blijkbaar kijkt zij daar naar de luster.)

TESSA- (Ontgoocheld) 30 procent van de echte waarde! Hier moet ik eerst eens "ernstig" over nadenken.

(Tessa begeeft zich naar de hal. Melissa komt uit de keuken.)

MELISSA- Niemand!

(Meteen haast Melissa zich naar het dressoir. Zij haalt er het koffertje met het bestek uit.)

MELISSA- (Erg opgelucht) Het is er nog!

(Meteen houdt zij het bezorgd tegen zich aan gedrukt. Gespannen kijkt zij rond, of de kust veilig is. Dan haast zij zich richting hal. Bij de haldeur stopt zij plots.)

MELISSA- (Ontgoocheld) Gaan die vrouwen daar nooit weg? Hebben die niets anders te doen?

(Blijkbaar ziet zij iemand aankomen.)

MELISSA- Verdraaid!

(Zij weet niet meteen, welke richting uit. Vlug bezieet zij nog eens bezorgd haar koffertje. Zij weet niet, waar het te verbergen. Uiteindelijk duwt zij het onder een van de kussens van de sofa. Plasman komt uit de hal.)

PLASMAN- Ben jij nu al de koffie aan het zetten?

MELISSA- (Vlug) De koffie!

(Meteen haast zij zich naar de keuken. Plasman begeeft zich naar boven. Hilde komt uit de hal. Zij wil Plasman nog vlug achterna, maar stopt bij de trap.)

HILDE- Te laat!

(Zij begeeft zich naar de bureaudeur, en kijkt daar even naar binnen. Omdat zij iemand van de trap hoort komen, trekt zij de deur vlug dicht. Vinck daalt met een

staande klerenkapstok van de trap. Heel even bezielt Hilde Vinck.)

HILDE- Waarom hij niet?

(Hilde loopt op Vinck toe.)

HILDE- Vinck is het, geloof ik?

VINCK- (Vriendelijk) Om je te dienen.

HILDE- Het bureau hier, wanneer wordt dat leeggemaakt?

VINCK- Daar zijn wij bijna aan toe.

HILDE- En alles moet eruit?

VINCK- Alles.

HILDE- ... Ook die antieke secretaire?

VINCK- Uiteraard! Zo'n oude rommel!

HILDE- Vind jij? Kan jij ervoor zorgen, dat die elders terecht komt?

VINCK- Elders?

HILDE- Bij iemand die houdt van antiek.

(Voorzichtig komt Melissa kijken, of de kust veilig is. Als zij Hilde en Vinck ziet, trekt zij zich vlug terug.)

VINCK- 't Is misschien voor een verjaardagsgeschenk?

HILDE- (Zonder overtuiging) Inderdaad.

VINCK- Voor je man? Dan kan hij mij misschien helpen bij het dragen.

HILDE- Neen!

VINCK- Hij mag het nog niet weten? Het is voor "zijn" verjaardag?

HILDE- Ik wil je er met alle plezier voor vergoeden.

(Zij gaat in haar portemonnee.)

VINCK- (Resoluut) Geen geld!

HILDE- (Wat verrast) Wat dan?

VINCK- (Enthousiast) Een gezellig avondje samen in een restaurant!

HILDE- Dit kan niet!

- VINCK- (Lichtjes geamuseerd) Bang dat je man het te weten komt? Wat doet hij... voor de kost?
- HILDE- Hij is opticien.
- VINCK- En jij?
- HILDE- Tandartsassistentente.
- VINCK- Dan is er toch geen enkel probleem. Wij gaan op een avond, dat je man van dienst is in de optiek.
- HILDE- Met hem heb ik geen probleem.
- VINCK- Met wie dan wel?... (Plots geamuseerd) Toch niet met je tandarts?... (Erg geamuseerd) Hij en jij hebben samen een... In jullie praktijk wordt er meer getrokken, dan alleen maar tanden? Waarom niet, als jullie de kans hebben?
- HILDE- Hij is een fantastische man! Alles wat hij in huis haalt, is antiek!
- VINCK- (Bezielt Hilde geamuseerd van kop tot teen) Alles?
- HILDE- (Vol overtuiging) Alles!
- VINCK- (Blijft Hilde nog even geamuseerd bekijken) Ik wist niet, dat antiek er nog zo aantrekkelijk kon uitzien!
- (Plasman daalt van de trap met een tweede nachtkastje.)
- PLASMAN- (Tot Vinck) Wat sta jij hier je kostbare tijd te verbabbelen?
- VINCK- (Fluistert vlug tot Hilde) Wij zien mekaar dadelijk nog wel!
- PLASMAN- (Nogal schamper) Zo geraken onze containers wel volgeladen!
- (Plasman en Vinck verdwijnen in de hal. Even komt Melissa benieuwd kijken, of de kust nu veilig is.)
- MELISSA- Jij bent hier alleen?
- HILDE- Heel even toch.
- MELISSA- Kan ik hier koffie zetten?
- HILDE- Voor mij niet gelaten.
- MELISSA- Jij drinkt misschien een kopje mee?
- HILDE- Als het kan.
- (Melissa verdwijnt in de keuken. Meteen is zij terug met de kopjes.)

MELISSA- Misschien kan jij mij even helpen?

(Hilde verdwijnt in de keuken. Melissa doet of zij na-
komt, maar aarzelt even. Vlug wil zij het koffertje van
onder het sofakussen halen. Hilde verschijnt al met de
melk en de suiker. Vlug legt Melissa het kussen weer op
het koffertje.)

MELISSA- (Tot Hilde) De koffie!

(Hilde keert terug naar de keuken voor de koffie. Melis-
sa haast zich, om het kussen weer weg te nemen. Als zij
het koffertje in de handen heeft, komen Plasman en Vinck
uit de hal. Weer werpt Melissa vlug het kussen op het
koffertje. Hilde verschijnt met de koffie.)

VINCK- (Enthousiast) De koffie!

PLASMAN- Niet te lang, Vinck!... (Tot Melissa) Mogen wij plaats-
nemen?

MELISSA- Doe maar.

(Plasman neemt plaats aan een kant van de sofa. Vinck
gaat naar de kant van het koffertje. Hij maakt aanstalten
om te gaan zitten.)

MELISSA- (Vlug) Neen!

VINCK- Scheelt er iets?

MELISSA- (Vriendelijk) Neem liever een stoel.

VINCK- (Geamuseerd) Mijn gat zit liever mals.

(Weer wil hij op het koffertje gaan zitten.)

MELISSA- (Vlug) Neen!

(Eerst bezielt Vinck Melissa heel benieuwd, dan de sofa.
Hij merkt, dat er iets niet in de haak is. Hij neemt het
kussen uit de sofa, en vindt nu het koffertje.)

PLASMAN- Wat is dat?

(Vinck opent het koffertje.)

VINCK- Een volledig eetbestek!

PLASMAN- Wat doet dat hier in de sofa?

MELISSA- (Vlug) Ik breng het wel terug naar de keuken!

PLASMAN- (Tot Melissa) Waarom?

MELISSA- Ik zet het daar terug op zijn plaats!

PLASMAN- (Tot Vinck) Breng het maar naar de wagen voor het containerpark!

MELISSA- (Erg zenuwachtig) Ik hou het wel bij... tot na de koffiepauze!

PLASMAN- Werp het bij de spullen voor het containerpark, Vinck!
Nu meteen!

VINCK- Oké!

(Met spijt in het hart en met lede ogen ziet Melissa Vinck vertrekken met het koffertje. Hilde loopt hem vlug achterna.)

HILDE- Mijnheer Vinck? Mijnheer Vinck?

VIJFDE TAFEREEL

(De kamer is nu grotendeels leeg. Alleen de sofa en twee stoelen met armleuning staan rond een laag salon-tafeltje. Vinck komt van de trap. Hij draagt een gras-groene wc-deur met daarin het klassieke hartje. Even zet hij de deur neer. Geamuseerd komt hij door het hartje gluren. Plasman komt van de trap met een enorme, donker-groene kolffles voor het gisten van wijn.)

PLASMAN- Weer de plezante aan het uithangen, Vinck?

VINCK- Mijn rechterarm was wat vermoeid.

PLASMAN- Waar zit al dat volk hier?

VINCK- Nog altijd buiten op de pelouse aan het zonnekloppen.

PLASMAN- Hebben die de hele dag niets anders te doen?

VINCK- (Geamuseerd) Da's toch plezant voor ons.

(Plasman beziet hem vragend.)

VINCK- Drie mooie vrouwen met hun rokken opgetrokken tot boven hun batsen! En een open decolleté tot bijna aan hun vavel!

PLASMAN- Jij hebt daar precies op staan kijken?

VINCK- (Geamuseerd) Jij niet? Wat ben jij dan voor een stommerik?

PLASMAN- (Ietwat lastig) Neem die deur op, dat wij kunnen verder doen! O ja, jij moet mij direct nog even helpen, met het loskoppelen en het afhaken van die luster in de hal.

VINCK- Wat gaat hiermee gebeuren?

PLASMAN- Die is voor het containerpark natuurlijk.

VINCK- Kan ik die... niet voor mij houden?

PLASMAN- Waarom?

VINCK- (Zo onschuldig mogelijk) Ik vind die niet mis.

PLASMAN- (Resoluut) Containerpark!

VINCK- ... Daar heeft jou toch niemand over aangesproken?

PLASMAN- Waarom wel?

VINCK- Iemand die hem graag zou hebben.

PLASMAN- Heeft er jou iemand om gevraagd?

VINCK- ... Ja.

PLASMAN- Tessa!

VINCK- Neen, Saar. (Plots) Heeft Tessa er jou om gevraagd?

PLASMAN- ... Neen.

VINCK- Jawel, ik hoor het aan je toon!

PLASMAN- En als het nu zo is?

VINCK- Dan hebben wij een probleem, hè Plasman. Jij een koper, en ik een koper.

PLASMAN- Wie van ons getweeën is er de chef?

VINCK- De chef heeft het niet altijd voor het zeggen, hè Plasman.

PLASMAN- Hoeveel heeft die Saar jou beloofd?

(Vinck aarzelt even.)

PLASMAN- Meer dan 30 procent van de echte waarde?

VINCK- Over geld hebben wij niet gesproken.

PLASMAN- (Verontwaardigd) Zij krijgt hem gratis?

VINCK- In ruil voor een avondje samen uit.

PLASMAN- Dan zoek jij je voor die avond maar een andere gezelschapsdame!

VINCK- Zo dik lopen de goeie occasies niet.

PLASMAN- Ah, die Saar is een goeie occasie?

VINCK- Vind jij niet?

PLASMAN- Die luster gaat weg aan 30 procent van zijn echte waarde, en geen euro minder!

VINCK- En mijn avondje uit?

PLASMAN- Probeer haar maar te strikken met wat anders! Hier staat nog rommel genoeg.

VINCK- Rommel wil zij niet.

PLASMAN- Zij heeft jou misschien nog dingen gevraagd?

(Vinck zwijgt.)

PLASMAN- Wat onder andere?

VINCK- De commode van de grote slaapkamer. Volgens haar is dit een Louis XVI.

PLASMAN- Dan "heeft" zij toch iets, voor dat avondje uit.

VINCK- Dat had ik haar al erbij beloofd, om haar over de schreef te krijgen.

PLASMAN- Anders niets?... Als er nog iets is, moet jij het mij nu vertellen, hè Vinck. Ik moet weten, wat wij bij haar gaan leveren.

VINCK- Bij haar niets anders meer... maar wel bij Hilde.

PLASMAN- Wat?

VINCK- Die secretaire uit het bureau hiernaast, en die bergèrezetel je weet wel, en dat bonheuretafeltje, en het spinet... Maar verder herinner ik mij niets meer.

PLASMAN- Bij haar wordt het dan geen "avondje" uit, maar een hele "nacht"!

VINCK- (Geamuseerd) Laat ons hopen... Wat heb jij aan de man weten te brengen... behalve die luster?

PLASMAN- Zijn dit jouw zaken?

VINCK- Ik vind van wel, wij zijn compagnons.

PLASMAN- Kristof heeft mij die Duitse sidecar gevraagd uit de garage,... en dat enorme naaktbeeld uit de hal

VINCK- Dat misbaksel?

PLASMAN- Niet voor hem... En Bram wil die grote, koperen gong en die astronomische sterrenkijker uit de tuin. En ook die windzak op die paal, je weet wel.

VINCK- Allemaal prullen! Of verzwijg jij die dingen, waaraan jij wat kan verdienen?

PLASMAN- (Wat verontwaardigd) Zeg, Vinck!

VINCK- Dit zou toch kunnen. Behalve die luster, hebben de vrouwen jou niets gevraagd?

PLASMAN- Zij komen liever naar jou.

VINCK- (Geamuseerd) Zij hebben meteen door, wie van ons getweeën de meest sympathieke is.

PLASMAN- Als jij nog iets uit de lijst van het containerpark verkocht kan krijgen, dan doe jij maar. Maar nooit onder de prijs!

VINCK- Jij denkt, dat wij er op de antiek- en rommelmarkt in Luik meer gaan voor krijgen?

PLASMAN- Niet zo luid, Vinck! De muren hebben hier oren!

VINCK- Ooit gaat ons daar toch eens een van onze klanten tegen het lijf lopen.

PLASMAN- Vooruit!

(Vinck neemt de deur op, en gaat ermee naar de hal. Plasman volgt met de kolffles. Melissa komt gehaast uit de hal.)

MELISSA- Hoog bezoek! Ik moet mij uit de voeten maken!

(Heel even stopt zij nog bij de keukendeur.)

MELISSA- Niet te ver uit de buurt! En deze keukendeur op een kier! Je weet maar nooit, waarvoor het goed is!

(Meteen verdwijnt Melissa in de keuken. De notaris komt uit de hal, gevolgd door de vijf erfgenamen.)

NOTARIS- 't Is hier bijna leeg!

KRISTOF- De hele bovenverdieping is ontruimd. En de zolder schiet ook al flink op.

BRAM- Alleen nog de kelder.

(Hilde gaat tot bij de keukendeur. Zij opent die.)

HILDE- Mevrouw?

(Melissa verschijnt.)

MELISSA- Heeft madam geroepen?

HILDE- Wil jij ons een kopje koffie zetten?

MELISSA- Neen, madam, dat wil ik niet.

HILDE- En de reden?

MELISSA- Die weet madam evengoed als ik.

HILDE- Dat jij overhoop ligt met die verhuizers, is toch niet onze schuld?

MELISSA- Madam heeft niets gedaan, om mij te verdedigen.

HILDE- Wat valt er te verdedigen?

MELISSA- Dit weet jij goed genoeg.

HILDE- Ik kan toch niet weten, wat grootnonkel Ignace jou al dan

niet heeft beloofd.

MELISSA- Zie je wel, dat jullie mij ook niet geloven! Dat eetbestek was mij toegezegd!

HILDE- Regel dit dan met de verhuizers!

NOTARIS- Beloften die niet op papier staan, zijn van geen tel!

MELISSA- (Op de notaris duidend) Nog een, die meent dat zij alles beter weet.

HILDE- Zet jij ons koffie, of niet?

MELISSA- Niet, madam. Ik word hier ten andere door niemand nog betaald om te werken.

HILDE- Maak je dan maar vlug uit de voeten!

MELISSA- Met alle plezier, madam.

KRISTOF- Wat doe jij hier eigenlijk nog?

MELISSA- Zowat hetzelfde als jij, mijnheer.

(Meteen verdwijnt Melissa in de keuken. Plasman en Vinck gaan gezwind over van de hal naar de trap. Vinck neuriet de laatste nieuwe schlager.)

KRISTOF- Welk goed nieuws? Ik neem aan, dat jij niet zomaar naar hier komt.

BRAM- Heb jij nog contact gehad met Adelaide Mackey?

NOTARIS- Niet met haar persoonlijk. Wel met een Australische collega advocaat. Hij volgt voor mij deze zaak op de voet.

BRAM- En?

NOTARIS- Adelaide Mackey is geen katje, om zonder handschoenen aan te pakken.

KRISTOF- Zij meent nog altijd, dat zij recht heeft op die erfenis?

NOTARIS- Zij is er heilig van overtuigd. Zij is al meermaals naar de rechtbank gestapt.

KRISTOF- En?

NOTARIS- Voorlopig zonder succes. Maar nu heeft zij andermaal een nieuw dossier ingediend. Deze keer eist zij zonder uitsstel een DNA-onderzoek.

SAAR- Onlangs zei jij toch, dat dit niet kan.

NOTARIS- Wees gerust, ik doe alles wat mogelijk is, om dit tegen

te houden.

SAAR- Grootnonkel nu nog laten opgraven! Hoe durft zij?

TESSA- Kan men nu nog met zekerheid bepalen, of zij al dan niet zijn dochter is?

NOTARIS- Wetenschappelijk is dit geen enkel probleem. Maar wij proberen juridisch hier een stokje voor te steken.

HILDE- Had grootnonkel echt een verhouding met haar moeder?

KRISTOF- En als dit zo was? Is dit dan een bewijs, dat zij een kind is van hem?

BRAM- (Geamuseerd) Als de kat dicht bij het spek heeft gezeten, is de kans wel groter, dat zij heeft toegehapt.

SAAR- Mannen! Je kan ze voor niets vertrouwen!

BRAM- (Lichtjes geamuseerd) Wie zegt er, dat grootnonkel als eerste een visje heeft uitgegoid?

SAAR- Als zij is begonnen, heeft grootnonkel wel heel vlug toegehapt!

NOTARIS- Wij moeten ervoor zorgen, dat deze erfenis zo vlug als mogelijk is afgehandeld.

KRISTOF- Kan dit wel, zolang zij deze zaak betwist?

NOTARIS- Als de erfenis is toegekend, ziet zij wellicht het zinloze van haar pogingen in.

KRISTOF- Jij denkt, dat zij dan ophoudt met procederen?

NOTARIS- Die kans zit erin, dus moeten wij het absoluut proberen.

(Plasman komt van de trap met een paardenzadel over de schouders. Vinck volgt hem met in zijn handen een bijenkast.)

VINCK- (Geamuseerd) Wees gerust, de bijen zijn al verhuisd, maar niet door Plasman en Vinck.

(Plasman en Vinck verdwijnen via de hal.)

SAAR- Een snelle verdeling, hoe zie jij dit verlopen?

NOTARIS- De verkoop van dit domein met zijn villa is geen probleem, als jullie dit overlaten aan een deskundige.

SAAR- Aan jou?

NOTARIS- Bijvoorbeeld.

KRISTOF- Ah, neen! Geen openbare verkoop!

- TESSA- Waarom niet?
- KRISTOF- Omdat ik het zelf wil doen!
- TESSA- Wanneer zou jij dit doen? Jij hebt nu al geen tijd voor mij!
- KRISTOF- Jij doet bijna, of dit een werk is van jaren!
- TESSA- Ook geen van maar enkele dagen!
- KRISTOF- Morgen kan hier al een koper voor de deur staan!
- TESSA- (Wat ironisch) Ik moet toch nog niet gaan opendoen? Ik zeg je, dat jij dit overlaat aan iemand anders!
- BRAM- Ik kan Kristof wel wat helpen.
- TESSA- Ik ben eens benieuwd hoe lang het dan duurt, voor jullie in ruzie liggen!
- HILDE- Wil jij hiermee zeggen, dat Bram een ruziemaker is?
- TESSA- Ik wil maar zeggen, dat er al eerder families zo'n verdeling zelf hebben proberen te doen. Zij liggen nog altijd in ruzie.
- HILDE- Ik heb ook liever, dat de notaris de verdeling doet.
- BRAM- (Wat verontwaardigd) Hilde!
- HILDE- Dan gaat het een stuk vlugger... en eerlijker!
- BRAM- Jij doet bijna, of wij dringend op geld zitten te wachten!
- HILDE- Is dit niet zo? Onze Marie is 15 jaar, en onze Arno 12. Beiden gaan naar school, en kosten ons een pak geld!
- BRAM- Wij verdienen allebei!
- HILDE- Jouw optiek heeft ooit beter gedraaid, hè Bram!
- BRAM- Kan ik eraan doen, dat Pearl en Hans Anders zich allebei in onze buurt zijn komen vestigen? Zij geven soms drie brillen weg aan de prijs van één! Zo gek ben ik niet!
- HILDE- Je zaak gaat achteruit!
- BRAM- Verdien jij meer bij die tandarts?
- HILDE- (Resoluut) Dus kunnen wij dit geld best gebruiken!
- BRAM- (Wat schamper) 't Is niet voor het geld, dat jij zo graag te doen hebt met die tandarts!
- HILDE- Wat wil jij hiermee zeggen?

(Bram zwijgt.)

HILDE- (Erg opgewonden) Wat wil jij hiermee zeggen?

(Plasman en Vinck gaan over van de hal naar de trap.
Vrolijk zingt Vinck: "If I was a rich man".)

NOTARIS- Zorg dat jullie die Adelaide Mackey te vroeg af zijn.

KRISTOF- (Vastberaden) Niet door de verkoop zomaar aan jou over te laten!

NOTARIS- Jullie dragen liever de gevolgen hiervan?

(Melissa komt uit de keuken. De anderen zijn hiermee duidelijk niet opgezet.)

HILDE- Jij komt "toch" koffie zetten?

MELISSA- Ik denk er niet aan!

HILDE- Wat kom jij ons hier dan voor de voeten lopen?

KRISTOF- Maak dat jij hier weg bent!

MELISSA- Ik wil graag een woordje praten met madam de notaris.

NOTARIS- (Minachtend) Waarover?

MELISSA- Over die brief uit Australië,... die brief van die... Adelaide.

NOTARIS- Wat heb jij hiermee te maken?

MELISSA- Bij jouw vorige komst wist jij ons precies te vertellen, wanneer jij die brief had ontvangen. Ik ben zo stout geweest, die even na te trekken. Ik heb contact gezocht met jouw facteur. Die man wist mij met zekerheid te vertellen, dat er in die periode bij jou nooit een brief uit Australië is besteld.

KRISTOF- (Tot notaris) Is dit zo?

NOTARIS- Het was nogal een lijvige brief. Hij kwam met de pakjesdienst.

MELISSA- Ook met deze mogelijkheid heb ik rekening gehouden. Ook met die chauffeur heb ik gesproken. Ook hij verzekerde mij, dat hij bij jou nooit een pakje uit Australië heeft geleverd.

NOTARIS- Wie geeft jou het recht, over mijn zaken contact op te nemen met de post?

MELISSA- Als jij nooit een brief hebt ontvangen, hoe kan jij dan iets afweten van het bestaan van die dochter van mijnheer Ignace?

NOTARIS- (Koppig) Ik ontving een brief!

MELISSA- Ga jij met mij mee naar de post? In aanwezigheid van een paar erfgenamen?

NOTARIS- Er bestaat ook nog zo iets als een mailbrief!

MELISSA- Jij ontving een "brief", heb jij hier beweerd, in aanwezigheid van meerdere getuigen! Jij wil per se zelf dit domein verkopen. Hiervoor zijn voor jou alle middelen goed.

NOTARIS- (Erg opgewonden) Ik heb contact gehad met Australië!

MELISSA- (Rustig) Bewijs dit!

NOTARIS- Bemoei je met je eigen zaken!

KRISTOF- Mogen wij die brief uit Australië eens zien?

NOTARIS- Ik heb die nu niet bij.

KRISTOF- Wij gaan wel even mee tot in jouw kantoor.

NOTARIS- Dat dossier zit onder het beroepsgeheim.

KRISTOF- Jij mag ons toch wel het adres bezorgen van die Adelaide Mackey?

NOTARIS- Alle correspondentie verloopt via mijn bevriende collega daar.

KRISTOF- Bezorg ons dan "zijn" adres, of mailadres.

(Plasman gaat over van de zolder naar de hal. Boven zijn hoofd draagt hij een omgekeerd roeibootje. Vinck volgt hem met twee roeispanten op de schouder. Hij marcheert als een soldaat, die zijn geweer heeft geschouderd.)

KRISTOF- (Tot notaris) Komt er nog wat van?

NOTARIS- Waarvan?

KRISTOF- Dat Australisch adres, of mailadres!

NOTARIS- Ik mag jullie dit niet geven!

MELISSA- (Lichtjes geamuseerd) En dan is er nog iets. Jij bent hier ooit binnen geweest met een kunsthandelaar? Voor het schatten van de waarde van de schilderijen.

NOTARIS- Dit klopt.

MELISSA- Dit kan niet. Jij bent hier tweemaal op bezoek geweest, telkens met mij alleen. Ook met die zogezegde wijnhandelaar ben jij hier nooit geweest.

NOTARIS- Jij vergeet, dat ik als notaris mijn eigen sleutel heb.

MELISSA- Enkel die van de voordeur heb jij van mij gekregen! Daarmee kon jij hier nooit binnen. Ik ben nogal aan de nieuwsgierige kant. Als jij naar hier kwam, wou ik er altijd graag bij zijn. Die voordeur heeft aan de binnenkant een zware grendel. Mijnheer Ignace heeft die destijds laten aanbrengen, om ongewenst bezoek buiten te houden. Bij ieder vertrek hier heb ik die grendel op slot gedaan. Zonder mij kan jij hier dus nooit binnen zijn geweest.

KRISTOF- (Tot notaris) Spreekt zij de waarheid?

BRAM- Probeer jij ons op grote schaal te bedotten?

NOTARIS- Ik stap onmiddellijk naar de politie! Ik leg een klacht neer tegen jou (Melissa), wegens het bekladden van mijn goede naam! En tegen de post wegens het schenden van het beroepsgeheim! Jullie horen nog van mij!

(Meteen haast de notaris zich naar buiten. Bij de hal botst zij bijna tegen Plasman en Vinck.)

VINCK- (Op de notaris duidend) Ja watte! Van een wervelwind gesproken...!

(Plasman en Vinck gaan verder naar de zolder.)

MELISSA- Die notaris zien wij hier nooit meer terug.

KRISTOF- Waarom heb jij ons hierover niet eerder ingelicht?

MELISSA- Ik was te zeer op mijn tenen getrapt. Jullie hadden mij een dienst kunnen bewijzen met dat mooie eetbestek. Maar jullie hebben dit nagelaten. Voor jullie was ik van geen tel. Dat ik toch heb ingegrepen was, omdat ik de schijnheiligheid en de leugens van de notaris niet langer meer kon aanhoren.

KRISTOF- Jij had ons moeten inlichten!

MELISSA- Er is nog een reden, de belangrijkste van allemaal. Ik wou absoluut de naam van mijnheer Ignace zuiveren. (Erg ongelovig) Hij een dochter in Australië! Ik ben blij, dat hij mij daar niet heeft bedrogen.

BRAM- Bedrogen?

MELISSA- Dat niemand mij daar is voor geweest.

BRAM- (Wat komisch) Hoe weet jij dat?

MELISSA- "Als" hij daar al eens een affaiertje heeft gehad, was dit eerder onschuldig. Hij heeft altijd zijn verstand gebruikt. Voor mij is dit een hele opluchting.

BRAM- Jij doet bijna, of jij zelf een verhouding hebt gehad met grootnonkel.

MELISSA- Een verhouding durf ik het niet noemen. Toch geen echte. Een... Hoe noemen ze dat?

BRAM- Een platonische liefde.

MELISSA- Ik voelde wel iets voor hem, soms zelfs "meer" dan iets. Als mijnheer Ignace in een goeie bui was, kon hij zo aardig zijn tegen mij. (Verliefd) "Melleke" noemde hij mij dan. Ja, als onze Ortaire er niet was geweest, was ik ongetwijfeld meer dan eens voor zijn charmes door de knieën gegaan. (Begint plots luid te lachen) Door de knieën gegaan! Zien jullie ons daar al liggen ravotten?

(Plasman gaat over van de zolder naar de hal. Hij draagt een oude schommelstoel. Vinck volgt hem met de uitrusting van een soldaat uit de tijd van Napoleon.)

VINCK- (Zingt) "Een soldaat van Napoleon de Grote, lag te slapen in het gras." (Lied van Miel Cools).

BRAM- Ik blijf erbij, dat jij ons veel eerder had moeten verwittigen!

MELISSA- Hoe kon ik dit?

BRAM- Door je mond open te doen!

MELISSA- Ik wist zelf van niets!

(De anderen bezien haar nu vragend.)

MELISSA- (Tot Bram) Ga maar eens in het midden van de hal staan, en bezie de buitendeur.

(Bram reageert niet.)

MELISSA- Vooruit! Doe wat ik je vraag!

HILDE- (Tot Bram) Hoor jij niet, wat zij zegt?

(Wat aarzelend gaat Bram nu naar de hal.)

SAAR- Wat heeft dit te betekenen?

MELISSA- Nog heel even geduld!

(Bram is al terug.)

BRAM- Die buitendeur heeft vanbinnen geen grendel!

TESSA- Dus kon de notaris wel binnen?

MELISSA- Ik heb gegokt met die grendel. En madam de notaris is er in getrapt. Zij heeft zichzelf verraden.

HILDE- Dan ben jij ook niet bij de post geweest?

MELISSA- (Geamuseerd) Ik weet niet eens, wie haar facteur is.

TESSA- Hoe gaat de notaris reageren, als zij dit te weten komt?

MELISSA- Zij gaat niet naar de post!

KRISTOF- Nu kunnen wij zelf verkopen!

TESSA- Ah, neen!

BRAM- Ik help je man wel.

HILDE- Ah, neen!

MELISSA- Ik heb alle moeite gehad, om die notaris hier buiten te krijgen. Roep haar nu niet terug!

ZESDE TAFEREEL

(Hilde is rustig bezig met wat make-up. Vinck komt uit de hal. Hij is zwart als een schouw.)

VINCK- Wij zijn bijna klaar met de kelder. Kunnen wij nu onze afspraak regelen?

HILDE- Moet dit echt?

VINCK- Zonder avondje uit, geen antiek!

HILDE- Ik geraak thuis moeilijk weg.

VINCK- Je man gaat nooit eens uit?

HILDE- Toch niet zonder mij.

VINCK- En overdag ben jij nooit vrij?

HILDE- Op donderdag is onze tandartsenpraktijk altijd dicht.

VINCK- En je man is dan in zijn optiek?

HILDE- Normaal wel.

VINCK- Dan kunnen wij er samen toch een heel leuke namiddag van maken in een gezellig restaurant. Voor nadien weet ik wel iets heel gezelligs.

HILDE- (Ongerust) Nadien? Hierover hebben wij het nooit gehad!

VINCK- (Wat plagerig) Jij gaat dit toch niet zo kaal aflappen? Jij moet niet ongerust zijn. Als ik in vorm ben, val ik best te genieten.

(Hilde beziet hem wat scheef.)

VINCK- (Geamuseerd) Ik was mij wel tegen die tijd. Jij gaat het je niet beklagen.

HILDE- Voor die afspraak hebben wij nog alle tijd.

VINCK- Jij misschien wel, maar ik niet. Eens die antiek geleverd, zie jij mij niet meer staan. Wat vind jij van volgende donderdag?

HILDE- Zo vroeg al?

VINCK- Ik zit intussen thuis met die antiek te houden. Ik lever niet voor onze date.

HILDE- Die gaat toch niet te lang uitlopen?

VINCK- Bang voor je man? Als jij niet te veel kapsones verkoopt, en wij amuseren ons goed, zorg ik er wel voor dat jij op tijd terug thuis bent. (Geamuseerd) Je weet maar nooit, waarvoor dit goed is. Waar spreken wij af?

HILDE- Mag ik hier nog even over nadenken?

VINCK- Hoe weet ik dit dan?

HILDE- Ik stuur je een sms'je.

(Meteen geeft Vinck haar een kaartje.)

VINCK- Mijn gsm-nummer. Niet maar dat eerste nummer sms'en, da's dat van Plasman. (Geamuseerd) Met hem zou jij wat aan de hand krijgen. Heb jij schrijfgier, om het nummer van Plasman te doorstrepen?

HILDE- Ik onthoud het wel.

VINCK- Nu donderdag om 12 uur?

HILDE- (Alles behalve enthousiast) Oké!

VINCK- (Erg enthousiast) Vinckske, jij bent weer bij de goeie!

HILDE- (Ongerust) Het is de allereerste keer, dat ik zoiets riskeer.

VINCK- En met je tandarts dan?

HILDE- Da's helemaal iets anders.

VINCK- (Geamuseerd) Achter hoek en kant? Wij hoeven toch ook niet in het midden van de straat te gaan staan.

HILDE- Ik ben er alles behalve gerust in.

VINCK- Jij redt het wel. Ik ben er ook nog!

(Plasman komt uit de hal.)

PLASMAN- (Ietwat lastig tot Vinck) Zit jij hier nog?

VINCK- Ik kan die kast niet alleen dragen.

PLASMAN- Neen! Er is maar weinig, wat jij kunt. Waar ben jij gebleven met dat eetbestek?

VINCK- Dat heb ik in jouw stuurcabine onder de begeleiderszetel gelegd.

PLASMAN- Menen te leggen?

VINCK- Ik heb het er gelegd!

PLASMAN- Het is er niet meer! (Op Hilde duidend) Jij hebt er

misschien een koopster voor gevonden?

VINCK- Maar neen, Plasman!

PLASMAN- Zo'n koffertje gaat toch niet vanzelf lopen?

VINCK- Zou die dienstmeid hier...?

(Meteen begeeft Plasman zich naar de keukendeur.)

PLASMAN- Mevrouw?

(Melissa verschijnt.)

PLASMAN- Waar ben jij gebleven met dat eetbestek?

MELISSA- (Wat verontwaardigd) Ik heb het niet!

PLASMAN- Het lag in mijn stuurcabine, maar het is foetsie!

MELISSA- (Verontwaardigd) En meteen denken jullie, dat ik...?
Awel merci!

PLASMAN- Wie anders zou het hebben weggehaald?

MELISSA- (Opgewonden) Ik in geen geval! Als jij mij niet gelooft, ga jij maar eens kijken in mijn kruiwagen!

VINCK- Jij bent wel uitgeslapen genoeg, om het elders te verstoppen.

PLASMAN- Jij krijgt welgeteld vijf minuten, om het daar terug te leggen! Anders ga jij wat meemaken!

MELISSA- (Opgewonden) Ik haal onze Ortaire!

(Meteen verdwijnt Melissa in de keuken.)

PLASMAN- (Tot Vinck) Zijn jullie hier bijna uitgepraat?

VINCK- (Enthousiast) Alles in in kannen en kruiken! Mevrouw en ik verstaan mekaar als twee druppels water!

PLASMAN- Ik zit nog met een paar probleempjes. Ga jij eens even mee naar mijn vrachtwagen?

VINCK- Met alle plezier! (Erg vriendelijk tot Hilde) Zoals afgesproken dan!

(Meteen vertrekken Plasman en Vinck via de hal.)

HILDE- (Hen nakijkend) Met die vent op stap gaan? Bah! Ik griezelt ervan!

(Bram daalt van de trap.)

BRAM- Het is erg kaal geworden hierboven.

HILDE- Jij bent toch niet op zolder geweest?

BRAM- Alleen maar even binnengekeken vanuit de deuropening.

HILDE- De twee verhuizers zien er lief uit!

(Tessa, Kristof en Saar komen uit de hal.)

SAAR- Ik ben blij, dat die ellende hier bijna uit de voeten is.

TESSA- (Geamuseerd) Laat nu de centen maar komen!

KRISTOF- (Geamuseerd) Ik hoop, dat het wat meer is dan centen!

TESSA- In ieder geval gaan wij er eens flink van profiteren!

SAAR- Op reis?

TESSA- Jij mag gerust zijn!

KRISTOF- (Wat plagerig) Met wie?

TESSA- Met jou!

KRISTOF- Ik weet nog van niets.

TESSA- Deze keer ga jij niet tegenstribbelen, of het zit er dik tegen!

KRISTOF- Mijn commerce...

TESSA- (Onderbreekt meteen) Niks te commercen deze keer!

SAAR- Ik heb ook veel zin in wat ontspanning. (Lichtjes geamuseerd) Is er nog een plaatsje vrij in jullie wagen?

TESSA- (Geamuseerd) Anders neemt Kristof wel een grotere. Hij heeft ze toch voor het uitkiezen.

SAAR- (Lichtjes geamuseerd) Misschien kunnen wij zelfs met zijn vijven gaan!

BRAM- (Geamuseerd) De tocht van de multimiljonairs! Wij beginnen mekaar steeds beter en beter te verstaan!

SAAR- (Geamuseerd) Waarom geen cruise naar Australië?

HILDE- (Enthousiast) Naar Bendigo! En daar Adelaide Mackey tegen het lijf lopen!

TESSA- (Geamuseerd) Dan zien wij meteen, of zij op grootnonkel lijkt!

SAAR- Heb jij grootnonkel ooit gezien?

(De notaris verschijnt via de hal.)

NOTARIS- Jullie staan klaar, om te vertrekken?

KRISTOF- (Duidelijk tevreden) Dit klopt!

NOTARIS- Dan ben ik nog net op tijd.

(De notaris haalt een nogal lijvig document tevoorschijn.)

NOTARIS- De aangifte van de nalatenschap.

SAAR- Wat houdt dit in?

NOTARIS- De activa, de passiva, en de balans.

SAAR- In gewone mensentaal?

NOTARIS- De financiële waarde van wat jullie erven, de onkosten, en het uiteindelijk te erven bedrag voor elk van jullie.

BRAM- Hoeveel bedraagt dit?

NOTARIS- De activa bedragen om en bij de 15 miljoen euro.

HILDE- (Lichtjes ontgoocheld) Niet meer?

KRISTOF- (Fluistert vlug) Op wat de notaris heeft geschat, moeten wij successierechten betalen!

NOTARIS- In jullie geval loopt dit nogal op. Jullie zijn geen rechtstreekse afstammelingen.

SAAR- Hoeveel?

NOTARIS- Die successierechten bedragen gemiddeld 69 procent.

HILDE- (Verontwaardigd) Wablief?

NOTARIS- Ongeveer 10.325.000 euro.

TESSA- (Verontwaardigd) Wat blijft er dan voor ons nog over?

KRISTOF- (Gewichtig) Dit zijn enkel maar de successierechten! dan moet al de rest nog worden betaald!

NOTARIS- De wet is de wet!

KRISTOF- (Wat schamper) Hier komt ook nog de notaris bij!

NOTARIS- Mijn ereloon is al berekend. De facturen zijn klaar.

BRAM- Hoeveel?

NOTARIS- Mijn ereloon bedraagt ongeveer anderhalf miljoen.

KRISTOF- Licht dat ook zo hoog, omdat wij geen rechtstreekse afstammelingen zijn van jou?

NOTARIS- Eerst en vooral is er het wettelijk procent. Hierbij komen nog de gemaakte onkosten. In jullie geval lagen die nogal hoog. Opsporingswerk allerhande hier en in Australië, documenten allerhande...

BRAM- (Onderbreekt) ...hier en in Australië!

NOTARIS- ... en noem maar op.

KRISTOF- (Scherp) Ja, noem eens op!

NOTARIS- Jullie vinden dit gedetailleerd terug bij de passiva.

BRAM- (Duidelijk ontevreden) De successierechten en de notariële kosten! Dit is het toch ongeveer?

NOTARIS- Plus nog wat bijkomende kosten zoals nog niet vereffende belastingen, de verhuis, begrafenis kosten, en noem maar op.

BRAM- Die "noem maar op" breng jij nogal dikwijls in rekening!

TESSA- (Lichtjes schamper) Hoeveel blijft er dan nog over?

NOTARIS- Zonder de bijkomende kosten is er een positieve balans van 3.175.000 euro.

TESSA- Gedeeld door drie?

NOTARIS- Ah ja, vermits er drie erfgenamen zijn.

TESSA- Dat is dan voor elk van ons een dik miljoen?

NOTARIS- 1.058.333 euro, om precies te zijn.

SAAR- (Verontwaardigd) De notaris krijgt meer dan wij!

NOTARIS- Jullie hebben er niets voor moeten doen. Ik heb er voor moeten werken.

HILDE- (Schamper) Jij hebt hier toch geen burn-out aan overgehouden?

BRAM- Notarissen zijn echte geldwolven!

NOTARIS- Word ook notaris!

TESSA- (Wat lastig tot Kristof) Zij heeft het allemaal zo duur gemaakt, omdat zij hier niet mocht verkopen van jou!

KRISTOF- Is het nu mijn schuld? Hoeveel zou zij ons hebben aangerekend voor die verkoop? Dan bleef er voor ons zeker niets meer over! dan hadden wij ongetwijfeld moeten bijleggen!

NOTARIS- Voor elk van de erfgenamen heb ik een afzonderlijke factuur opgemaakt. Kunnen wij meteen afrekenen?

SAAR- (Verontwaardigd) Wij hebben nog niets geërfd!

NOTARIS- Hoe vlugger jullie mij betalen, hoe eerder jullie aan je erfenis geraken.

SAAR- Een half miljoen euro? Waar moet ik dit halen?

NOTARIS- Dit is niet mijn probleem. Vraag gewoon een voorschot op de erfenis.

SAAR- Waar? Wie gaat er zo gek zijn, mij dit voor te schieten?

NOTARIS- Je bank.

SAAR- Ik heb geen bank! Ik heb zelfs geen geld!

NOTARIS- Misschien kunnen de andere erfgenamen voorschieten.

BRAM- Jij denkt, dat wij geld met hopen verdienen?

KRISTOF- Wij zijn geen notarissen!

NOTARIS- (Vastberaden) Nog niet betaald, nog geen erfenis!

(Melissa komt uit de keuken.)

MELISSA- Ik hoor, dat onze notaris komt afscheid nemen?

NOTARIS- Ik hoop inderdaad, dat wij de zaak hier nu kunnen afronden.

MELISSA- Mag ik dan de sleutel terug,... de sleutel van de voordeur?

NOTARIS- Ik zie niet in waarom.

MELISSA- Voortaan hoef jij hier voor niets nog binnen te zijn.

NOTARIS- Ben jij hier de baas?

MELISSA- De verantwoordelijke... tot er nieuwe bewoners komen.

NOTARIS- Wie heeft jou hiervoor aangesteld?

MELISSA- Mijnheer Ignace! Deze villa moet worden onderhouden.

NOTARIS- Hier wordt niets vuil, hier komt voorlopig niemand meer binnen.

MELISSA- Zelfs dan valt er stof, en kruipt er ongedierte langs alle kanten naar binnen. Jij weet dit niet, jij poetst nooit zelf. Mag ik die sleutel?

NOTARIS- Niet voor deze erfenis voorgoed uit de voeten is!

MELISSA- Mij evengoed! (Wat ironisch) Voor ik hier straks vertrek, schuif ik weer de grendel op de voordeur.

(Plasman en Vinck komen uit de hal. Plasman heeft een papier in de hand.)

VINCK- (Enthousiast) Wij zijn ermee klaar!

PLASMAN- De rekening van de verhuis.

SAAR- Jullie zijn hier nog niet eens klaar!

VINCK- (Geamuseerd) Dat ene kastje in de kelder is geen probleem. In een wip en een knip ligt dit op de vrachtwagen.

PLASMAN- Wij worden graag vóór de levering betaald.

VINCK- Wij zijn al veel te dilwijls in de zak gezet, hè chef.

TESSA- Hoeveel bedragen de kosten?

PLASMAN- (Leest) 14.907 euro.

BRAM- (Verontwaardigd) Wablief?

VINCK- (Opgewekt) Da's alles inbegrepen.

BRAM- (Nogal ironisch) Dat zal wel!

VINCK- (Opgewekt) Da's met die btw, hè chef.

KRISTOF- Mag ik die rekening eens zien?

(Plasman geeft Kristof de rekening.)

KRISTOF- (Leest) Uurlonen 3.200 euro.

PLASMAN- 40 euro per uur. Dit is de normale prijs voor een gespecialiseerde werkkraft.

TESSA- (Nogal schamper) Zo zien jullie eruit!

KRISTOF- (Leest) Huur van de wagens 3.200 euro.

PLASMAN- Twee vrachtwagens en twee aanhangwagens gedurende 4 dagen.

VINCK- (Enthousiast) Vergeleken met andere verhuissfirma's is dit spotgoedkoop.

KRISTOF- (Leest) Reis heen en terug 2.000 euro.

PLASMAN- Da's 2;50 euro de kilometer.

BRAM- (Erg ironisch) Da's bijna niets!

VINCK- Vrachtwagens en aanhangwagens, en dit met al die hellingen hier in Wallonië!

BRAM- (Schamper) Is het dan bergaf niet beterkoop?

- KRISTOF- (Leest) Gebruikte materialen 800 euro.
- HILDE- Wat hebben jullie zoal gebruikt?
- VINCK- Vanalles, hè Plasman!
- HILDE- Zoals?
- PLASMAN- Kartonnen dozen om de schilderijen in te pakken. Doeken om krassen op de meubelen te voorkomen.
- BRAM- (Schamper) Meubelen voor het containerpark?
- VINCK- Niet allemaal!
- BRAM- Voor wie dan nog?
- (Vinck lonkt naar Hilde, maar zwijgt wijselijk.)
- PLASMAN- Die doeken moeten achteraf naar de wasserij.
- VINCK- En wij hebben bij het vastbinden van de meubelen enkele linten overgetrokken.
- KRISTOF- (Leest) Verblijfkosten 800 euro.
- PLASMAN- Vier overnachtingen voor 2 personen.
- SAAR- (Verontwaardigd) Jullie sliepen in jullie vrachtwagens!
- VINCK- (Verdedigt zich) Wij hadden in een hotel "kunnen" overnachten!
- PLASMAN- Wettelijk hebben wij hier recht op.
- KRISTOF- (Leest) Maaltijden 800 euro.
- TESSA- (Schamper) Waren dat die boterhammen met saucisse?
- KRISTOF- (Leest) Dag van de levering aan huis - alles inbegrepen - 1.520 euro.
(Leest) Btw 2.587 euro.
- VINCK- (Alsof hij het meent) De Belgische Staat is weer de grote slokop!
- PLASMAN- Wij nemen aan, dat jullie dit geld nu niet cash op zak hebben.
- VINCK- (Geamuseerd) Dit zijn nu allemaal miljonairs, chef!
- PLASMAN- In elk van onze vrachtwagens hebben wij een betaalauto-maat. Als iemand van jullie even wil meekomen met zijn bankkaart.
- VINCK- (Erg vriendelijk) Misschien een van de dames?

PLASMAN- Jullie beslissen maar even, wie er meegaat. Dan halen wij intussen het laatste kastje uit de kelder. Kom, Vinck!

(Plasman en Vinck gaan naar de kelder.)

KRISTOF- (Resoluut) Er wordt hier niets betaald, voor wij hebben geërfd!

NOTARIS- Sorry, maar als de registratiekosten en de notariskosten niet zijn vereffend, kan de erfenis niet worden afgesloten en uitgekeerd.

SAAR- Ik heb thuis geen ezeltje, dat geld schijft!

MELISSA- (Geamuseerd) En dan heb "ik" mijn rekening nog niet binnengebracht! Aankoop van koffie "Aroma Douwe Egberts", melk "Nutroma", suiker "Tirlemont", koekjes "Jules De Strooper",... (beklemtoont) uurlonen!

NOTARIS- (Tot Kristof) Jij bent autodealer?

KRISTOF- En dan?

NOTARIS- Kom mij niet vertellen, dat jij die rekening niet kan voorschieten.

KRISTOF- Alleen al voor het betalen van die successierechten, moet alles hier eerst zijn verkocht!

TESSA- (Wat lastig) Had mevrouw de notaris dan bezig gelaten!

KRISTOF- Begin jij weer opnieuw?

TESSA- Wanneer gaan wij nu dat geld hebben?

BRAM- (Ietwat voorzichtig tot Kristof) Eigenlijk hebben wij wat vroeg beslissingen genomen.

HILDE- Beginnen jullie nu eindelijk in te zien, dat wij vrouwen gelijk hadden?

KRISTOF- Wij moeten onmiddellijk een advertentie plaatsen in alle Waalse kranten: "Prachtig domein met luxe villa te koop!"

MELISSA- "Voor het bezichtigen van huis en goed, neem contact op met Melissa Vertessen, conciërge aldaar!"

(Plasman en Vinck verschijnen met een niet al te groot, erg vervuild kastje.)

VINCK- (Geamuseerd) Hier zijn wij met het lijk!

(Meteen struikelt Vinck. De kast schiet uit zijn handen, en komt met een smak op de grond terecht. Binnen in de kast rammelt er iets.)

PLASMAN- Stomme Kloot!

SAAR- Er rammelt iets in die kast.

MELISSA- (Geamuseerd) De klopgeest! Die heeft zich al die tijd schuilgehouden in de kelder!

(Nieuwsgierig opent Vinck het kastje. Meteen heeft hij een plank vast.)

VINCK- (Verrast) Deze kast heeft een dubbele bodem!

(Erg verrast wijst hij naar de bodem van de kast.)

VINCK- Chef!

(Plasman heeft ook de inhoud van de kast gezien. Vlug slaat hij de uitgestrekte wijsvinger van Vinck neer.)

PLASMAN- (Fluistert vlug) Zwijg, verdomme!

NOTARIS- Wat is dat daar?

(Vlug slaat Vinck de kastdeur dicht.)

VINCK- (Zo onschuldig mogelijk) Niks!

NOTARIS- Laat mij eens kijken!

PLASMAN- (Vlug) Wij brengen de kast wel verder naar de vrachtwagen.

NOTARIS- Niet voor ik ze heb gecontroleerd! Ik ben aangesteld, om hier minutieus notitie te nemen.

(De notaris opent de kast. De erfgenamen en Melissa komen benieuwd kijken.)

HILDE- Geld!

(Bram wil er meteen wat geld uithalen.)

NOTARIS- Afblijven!

BRAM- Wij zijn de erfgenamen! Dit geld is van ons!

NOTARIS- Ik moet het noteren bij de activa.

VINCK- (Onschuldig) Is dit geld niet voor de eerlijke vinder?

PLASMAN- (Fluistert opgewonden) Stomme kloot!

KRISTOF- Wij kunnen dit gebruiken, om de successierechten te betalen. Dan kan de notaris onze erfenis meteen verder afhandelen.

TESSA- Hoeveel zou dit zijn?

BRAM- Wij moeten het meteen tellen!

NOTARIS- "Ik" moet tellen!

BRAM- Wij kunnen toch helpen, dan gaat het heel wat vlugger.

NOTARIS- "Ik" regel hier de zaken! (Tot Vinck) Haal jij eens al dat geld uit de kast.

(Meteen begint Vinck de kast leeg te maken.)

VINCK- Allemaal briefjes van 500 euro in tamelijk dikke pakjes.

TESSA- (Erg enthousiast) Dit zijn miljoenen en miljoenen!

SAAR- (Erg enthousiast) Nu is onze erfenis toch nog de moeite waard!

KRISTOF- Kunnen wij beginnen te tellen?

NOTARIS- Wachten tot het laatste geld op tafel ligt! Ik wil grondig controleren, of het tellen wel correct verloopt!

MELISSA- Ik zal ook helpen tellen! Ik heb nog nooit een briefje van 500 euro in handen gehad.

KRISTOF- (Tot notaris) Als wij jou nu al 10 procent van dit geld geven, dan hoeft jij toch niet meer te noteren.

NOTARIS- Ik maak een nieuwe aangifte op... met het cashgeld erbij!

BRAM- (Wat ongeduldig aandringend) Dit hoeft toch niet!

NOTARIS- In het bijzijn van getuigen, wil ik geen enkel risico lopen. (Tot Vinck) Ben jij bijna klaar?

SAAR- (Geamuseerd) Gelukkig nog niet!

MELISSA- Mijnheer Ignace ging nogal geregeld naar de kelder. Ik dacht, dat dit was om...

(Melissa maakt het gebaar van drinken.)

MELISSA- Maar het was voor dat geld. Spijtig dat ik dit niet eerder heb geweten. Daarvoor had ik mij af en toe wel eens vuil willen maken.

NOTARIS- Neem nu maar plaats rond de tafel.

(Melissa haast zich als eerste rond de tafel.)

NOTARIS- Alleen de erfgenamen! (Tot Vinck) Ben jij klaar?

VINCK- Dit is het laatste.

NOTARIS- Wij gaan die pakjes nu niet een na een controleren. Dit

is werk voor later. Wij veronderstellen nu, dat het telkens 25 biljetten zijn. Wij tellen de bundeltjes en stapelen ze nadien op in het midden van de tafel.

(De erfgenamen hebben plaatsgenomen rond de tafel.)

NOTARIS- Niets proberen te camoufleren of te verduisteren! Of ik noteer het meteen in het proces-verbaal!

(Vinck heeft nog even in de kast gekeken. Traag haalt hij er een envelop uit. Hij kijkt naar Plasman. Deze doet vlug teken, dat Vinck de envelop weg moet moffelen. Vinck doet dit, maar de notaris heeft het gemerkt.)

NOTARIS- Stop, allemaal! (Tot Vinck) Wat is dat daar?

VINCK- (Zo onschuldig mogelijk) Niks.

NOTARIS- Laat mij eens zien, wat jij daar probeert weg te moffelen.

(Vinck reageert niet, maar de notaris haalt tergend traag de envelop uit de binnenzak van Vinck.)

NOTARIS- Die lag in die kast?

VINCK- (Nogal beteuterd richting Plasman kijkend) Ja.

(De notaris opent de brief. Zij leest hem eerst zwijgend, nadien luidop.)

NOTARIS- (Leest)

Dit is mijn testament.

Ik ondergetekende, Ignace Lankrock, geboren op 2 juli 1926, verklaar dat hetgeen volgt mijn laatste wil is. Bij mijn overlijden dient mijn zilveren eetbestek toe te komen aan mijn trouwe huishoudster, Melissa Vertessen, wonende Rue de la Queue de Rance 4, 6980 La Roche-en-Ardenne.

MELISSA- Hoera!... (Ontroerd) Dit pakt mij echt!

NOTARIS- (Leest verder)

Al mijn andere bezittingen, roerende en onroerende, laat ik na aan het WWF, het Wereldnatuurfonds. Zij mogen uitsluitend worden gebruikt, voor de voortplanting van de met uitsterven bedreigde groene boomkikker. Eigenhandig geschreven, gedateerd en ondertekend te La Roche-en-Ardenne op 1 april 1920.

(Er volgt een bijna algemene verslagenheid. Dan rent Melissa richting hal.)

MELISSA- (Bezorgd) Mijn koffertje!

(Meteen is zij verdwenen.)

SAAR- (Totaal verslagen) Dit kan niet!

TESSA- (Totaal verslagen) Dit is duidelijk een aprilgrap!

NOTARIS- (Op het testament duidend) Het komt nog net op tijd.

KRISTOF- Wat gaat er nu gebeuren?

NOTARIS- Wat dachten jullie? Dit testament wordt uitgevoerd.

TESSA- De groene boomkikker was ooit met uitsterven bedreigd. Maar men heeft ermee geëxperimenteerd in de laboratoria. Momenteel is het op heel veel plaatsen vergeven van de groene boomkikkers. Zij zijn niet meer in te tomen. Zij kweken als konijnen! Zij berokkenen overal een enorme schade aan de loofbomen! En nu nog nieuwe kweekprogramma's?

HILDE- Voor miljoenen en miljoenen euro's!

SAAR- Onze euro's!

KRISTOF- (Ongelovig) Hoe zou het WWF die voortplanten?

NOTARIS- Dit moeten jullie vragen aan het Wereldnatuurfonds.

BRAM- Wij kunnen dit testament toch vernietigen!

KRISTOF- Doen of het nooit heeft bestaan!

NOTARIS- Ga jij dan in mijn plaats naar de gevangenis?

SAAR- (Beschuldigend tot de notaris) Jij hebt ons deze erfenis toegewezen!

NOTARIS- Bij vergissing.

TESSA- Jij breekt nu je woord!

HILDE - (Tot notaris) Dit mag jij niet meer!

NOTARIS- Deze aangifte van de erfenis is van geen waarde meer. Ik moet zo haast mogelijk een nieuwe opstellen.

KRISTOF- Hoeveel vraag jij in ruil voor dit testament?

NOTARIS- Het is niet te koop.

KRISTOF- Ieder van ons geeft jou de helft van zijn of haar erfdeel.

NOTARIS- Dit kan niet meer! Hier lopen getuigen rond!

PLASMAN- Wij maken ons wel uit de voeten, zodra de rekening van de verhuis is vereffend. Wie van jullie gaat er met zijn bankkaart even mee tot bij de vrachtwagen?

BRAM- Ik ben geen erfgenaam meer.

KRISTOF- Ik ook niet.

SAAR- Bezorg die rekening maar aan de groene boomkikkers!

VINCK- (Geamuseerd) Die hebben jullie een flinke pad in de korf gezet! (Plots wat bezorgd tot Hilde) Onze date van nu donderdag gaat toch gewoon door?

HILDE- (Kwaad) Onnozelaar!

PLASMAN- (Tot notaris) Aan wie moeten wij de rekening voor de verhuis bezorgen?

NOTARIS- Er komt geen verhuis. Alles moet terug naar binnen worden gebracht op zijn oude, vertrouwde plaats.

PLASMAN- (Ingehouden) Zeg dit nog eens!

NOTARIS- Alles moet terug naar binnen.

PLASMAN- (Wijst naar de notaris) Vinck!

(Plasman en Vinck tillen de notaris op, en zetten haar in de stoel met armleuningen. Samen tillen zij de stoel met de erg tegenspartelende notaris van de grond.)

VINCK- Welke camion, chef?

PLASMAN- Containerpark!

(Plasman en Vinck dragen de stoel met de notaris gewond richting hal. Melissa komt naar binnen gelopen, het koffertje met zand en bladeren bevuild in de lucht houdend.)

MELISSA- (Dolgelukkig) Hoera, wij erven!
